

Життя Христа

ЩО ТАКЕ ЖИТТЯ ХРИСТА?

«Життя з'явилося, і ми [апостоли Ісуса] бачили, і свідчимо, і звіщаємо вам життя вічне, яке було в Отця і з'явилося нам». (1 Івана 1:2).

«У Ньому було життя, і життя було світлом для людей». (Івана 1:4).

Це історичний факт, що чоловік, Ісус із Назарету, жив приблизно 2000 років тому. Ми знаємо, де Він народився, імена деяких членів Його родини, як Він помер і, так, що в Ньому було життя і що Він сам був ЖИТТЯМ. Його прихід був демонстрацією життя, і це життя вічне. З Христом «ЖИТТЯ» перестало бути просто абстрактною теорією філософії. ЖИТТЯ виявилось як син теслі, який ходив, говорив, їв, спав, плакав і любив, і чиє воскресіння з мертвих довело, що Він є тим, ким Він себе видавав. Він сказав про Себе: «Я є дорога, правда і життя. Ніхто не приходить до Отця, як тільки через Мене».

Христос є життя, а життя є Христос. Якщо ви маєте вічне життя, це тому, що ви маєте Христа. Якщо у вас немає Христа, у вас немає життя. Справжнє життя, вічне життя, яким є життя Христа, є набагато більше, ніж просто існування. Існує багато людей, які ніколи не знайшли «життя». У наступних уроках давайте розглянемо якість життя Христа, звернувши увагу на Його чесноти, якості та те, якою Він є людиною. З огляду на це представлений план даного дослідження.

ПЛАН НАВЧАННЯ

У Матвія 5:3-12 ми читаємо «блаженства» Ісуса. Фактично, ми знаходимо тут прекрасний портрет того, яким має бути християнин. Кожне «блаженство» показує рису, і ми знаємо, що в кожному з них найкращим прикладом є Сам Ісус. Якщо ми хочемо бути схожими на Ісуса, ми повинні наслідувати цей приклад у своєму житті. Отже, це вивчення буде організовано навколо якостей, які ми бачимо в «заповідях блаженства» Матвія 5: смирення, співчуття, лагідність, праведність, милосердя, чистота, миротворчість і вірність. Ми хочемо дізнатися, що означає кожна якість, як її видно в особі Ісуса, і, нарешті, дати практичне застосування та спонукати нас брати участь і володіти цією ж якістю.

Якщо не вказано інше, цитати взято з нової Біблії короля Якова

ІСУС: СМІРЕНИЙ (Матвія 5:3)

РОЗДІЛ 1

СКРОМНІСТЬ: ЩО ЦЕ?

Видатною рисою життя Христа є його дивовижне смирення. Навіщо комусь прийти з такої височини, щоб опуститися так низько, щоб врятувати нас від нашого вірного знищення? Навіщо Святому нахилитися, щоб омити ноги зрадникам, заперечувачам і боягузам?

Протилежністю смирення є егоцентризм або гордість. Це основна характеристика мислення, яке знаходиться під впливом і під контролем Сатани. Те, що в нашій американській культурі часто вчать як чесноту, у Біблії представлено як гріх. У Приповістей 6:16, 17 ми читаємо, що «гідота для Господа — гордий погляд». Бог обіцяє «знищити дім гордих» (Приповісті 15:25). «Гордий погляд, горде серце... це гріх». (Приповісті 21:4). «Бог гордим противиться, а смиренним дає благодать». (Якова 4:6). Бути гордим означає «вважати себе вищим за інших». Це неправильний спосіб дивитися на себе з повагою до інших. Щоб по-справжньому цінувати смирення, ми можемо протиставити його протилежній якості, якою є гордість:

- Прайд каже: «Не кажи мені нічого. Я вже все знаю». Скрумність говорить: «Дякую за вашу пораду та допомогу».
- Гордість говорить: «Мені потрібно, я хочу, я заслуговую». Смирення говорить: «Він потребує, хоче, ти заслужив».
- Гордість каже: «Боже, я набагато кращий за своїх ближніх». Смирення говорить: «Господи, помилуй мене грішного».
- Гордість критикує інших, щоб їх знищити. Смиренність хвалить інших, щоб зміцнити їх.
- Гординя підноситься, але Бог противиться їй. Смирення принижує себе перед Богом, і Бог підносить його.
- Гордість каже: «Я можу все». Смирення говорить: «Я все можу в Христі, Який мене зміцнює».
- Гордість каже: «Я хочу, щоб мені служили». Смиренність сказала: «Я прийшов не для того, щоб мені служили, але щоб служити і віддати своє життя як викуп за багатьох».
- Прайд каже: «Подивіться, що я зробив». Смирення говорить: «Подивіться, що Бог зробив у мені!»
- Гордість стояла на вулицях і кричала: «Розіпни його! Він став популярнішим за нас». Смирення, висячи на хресті, дивилося вгору і молилося: «Отче, прости їм, бо не знають, що чинять».
- Гординя шукає слави, але не знаходить її. Смирення отримує славу й честь від інших, не шукаючи цього.

Різниця між гордістю і смиренністю - це різниця між світлом і темрявою. Коли «Світло» прийшло у світ, нам відкрився досконалий приклад смирення.

ІСУС Є НАШИМ ПРИКЛАДОМ СКОРНОСТІ

У житті Ісуса Христа ми можемо побачити живу демонстрацію того, що означає бути смиренним. У стосунках з Богом і людьми він завжди виявляв себе смиренным слугою, без претензій, без гордості, безкорисливим і неупередженим.

В Ісусі ми бачимо чоловіка, який віддав себе пригнобленим свого віку. Він спілкувався з робітниками і рибалками. Він пив з тієї самої чаші жінки змішаної раси, яку так зневажали й відкидали релігійні люди. Ісус виявляв свій дух смирення, коли входив у кожне місто, торкався нечистих тіл прокажених і язиків глухонімих. Він піклувався про одержимих демонами, до яких інші так боялися наблизитися. Він приймав запрошення пообідати в будинках грішників і митарів, а також фарисеїв і лицемірів.

Ісус не уникав жодного класу людей. Жінки з поганою репутацією приходили до нього, знаючи, що знайдуть розуміння, прощення, а також наказ піти і більше не грішити. Ісус почувався спокійно в присутності багатих і могутніх, а також жебраків і сліпих, які жили вздовж курних доріг до будь-якого міста. Ісус виділяв час зі свого напруженого плану, щоб поговорити з іншими, відповісти на запитання, проявити милосердя та показати, як краще жити. Він відвідував будинки людей і служби інших релігійних лідерів, був присутній на весіллях, ходив на риболовлю з друзями і благословляв маленьких дітей. Він ніколи не зупинявся і відгукувався на клич про допомогу. Незважаючи на те, що він мав усі права бути піднесеним і прославляти себе (зрештою, він знав, що був єдинородним Сином Божим), Ісус завжди наполягав на тому, що все зробив його Батько. В Ісусі ми можемо побачити всі погляди, пов'язані з бідною душею людиною: смирення, покаяння, служіння, віра і любов.

Розгляньмо чотири сфери, в яких виділяється смирення Ісуса:

1. ЙОГО НАРОДЖЕННЯ- Прочитайте Філіппійців 2:5 і далі від Луки 2. Ісус не випадково народився в хліву і був покладений у ясла. «Хоч Він був багатий, але заради вас збіднів, щоб ви збагатилися Його бідністю». (2 Коринтян 8:9). Він не народився в продезінфікованій лікарні й не лежав на шовкових простирадлах у ліжечку зі слонової кістки. Насправді, навіть це було б величезним кроком вниз від слави, честі та влади, яких він позбавився, щоб прийти у світ. Ви коли-небудь чули про власника та генерального директора великої транснаціональної компанії, який залишив усе своє багатство, комфорт і честь, щоб жити серед відкинутих суспільством, тому що він співчував їм і хотів їм допомогти? Якщо ви можете собі це уявити, тоді помножте це на 1000, і ви ледве почнете розуміти любов і смирення Ісуса.

2. ЙОГО ПОВНА ЗАЛЕЖНІСТЬ ВІД НЕБЕСНОГО БАТЬКА

Здається, ми всі прагнемо бути незалежними, бути самими собою. Ми можемо сказати: «Я вмю подбати про себе» або «Я людина, яка створила сам себе» з великою часткою гордості. Але ми бачимо, як смирення дозволяє Богові бути всім, віддаючи себе Йому та Його волі. В Ісусі ми бачимо цю досконалу, добровільну залежність. Послухайте його слова в Євангелії від Івана:

5:19- «Син не може робити нічого Сам від Себе, крім того, що Він бачить, що робить Отець»

5:30- «Я сам нічого не можу робити».

6:38– «Бо Я зійшов із неба не для того, щоб чинити Свою волю, але волю Того, Хто послав Мене.

7:16, 17– «Моя наука не Моя, а Того, Хто послав Мене».

8:28– «Я нічого не роблю від Себе, але те говорю, як навчив Мене Отець».

8:50- «Я не шукаю власної слави; є Той, Хто шукає і судить».

14:10- «Слова, які Я вам говорю, Я не від Себе говорю, але Отець, що живе в Мені, творить діла».

14:24- «Слово, яке ви чуєте, не Моє, але Отця, що послав Мене».

... І багато іншого

Ісус віддав всю заслугу Батькові. Він став ніщо, тому Бог міг бути всім. Він повністю підкорився словам, діям і волі Отця. Саме так Бог зміг здобути в житті Ісуса викуплення людського роду.

Життя Христа – це життя самозречення і повної залежності від Бога. Однак у всій своїй смиренності Він нічого не втратив, тому що Батько «високо підніс Його і дав Йому ім'я, яке вище від усякого імені, щоб перед ім'ям Ісуса схилилося кожне коліно тих, що на небі, і тих, на землі й під землею, і щоб кожен язик визнав, що Ісус Христос є Господь, на славу Бога Отця» (Филип'ян 2:11).

Нехай це буде і наше життя.

3. ЙОГО СЛУЖЕННЯ ІНШИМ– Див. Луки 22:27 та Івана 13:5. Хто упокорюється перед Богом, той здатний упокорюватися перед людьми. Він був слугою для всіх. Чи можете ви уявити Господа всіх, який бере рушник і миску з водою, стає на коліна перед недостойними людьми, щоб помити свої брудні ноги, включаючи друга, який незабаром зрадить Його, і учня, який тричі наполягатиме на тому самому вечора, що не знає його ? Він умив ноги братам, які щойно сперечалися, хто з них буде більшим у царстві. Який чудовий приклад він нам дав! Якщо ми коли-небудь думаємо, що ми надто високі та могутні, щоб стати на коліна перед брудом цього світу, щоб допомогти усунути їхній сморід, тоді ми ще не такі, як Син Божий!

4. ЙОГО СПОСІБ ЖИТТЯ– Ісус вів просте життя. Він не жив у палацах. Він навіть знеохочував потенційного послідовника, кажучи: «Лисиці мають нори, і птахи небесні — гнізда, а Син

Людський не має, де голови прихилити» (Матвія 8:20). Його простота й смиренність стають ще більш вражаючими, коли ми пам'ятаємо, що Він є тим, хто створив всесвіт. За всіма правами, все належало йому, але коли Ісус увійшов до Єрусалиму, щоб бути коронованим як цар юдеїв і Месія, який міг би врятувати всіх людей, він вирішив приїхати верхи. осел!

Прочитайте Матвія 21:1-5. Яка різниця між цінностями Ісуса та інших «великих людей історії»? Кажуть, що Олександр Македонський увійшов до Індії у грандіозній процесії з 200 розмальованих слонів, 200 солдатів на вороних конях і 200 левів, які оточували його, коли він сидів на золотому троні на колісниці зі слонової кістки, проголошуючи: «Я Господь Всесвіту. підкорив світ. Тепер я підкорю зірки». Олександр помер у 33 роки і сьогодні нічого не має. Але скромний цар Ісус все ще є Царем царів і Господом панів. Скромна дорога цього неவிбагливого слуги привела його до вічної слави.

ОСОБИСТИЙ ЗАСТОСУВАННЯ

Доказом нашого смирення перед Богом є те, як ми живемо серед людей. Легко сказати, що ми любимо Бога, якого не бачимо, але справжня любов бачиться в нашій любові до ближнього і в нашому смиренні. Звідки ти знаєш, що Христос живе в тобі? Чи може бути, що ви берете участь у його характері? Щоб зрозуміти, скромний ти чи ні, необхідно проаналізувати своє щоденне життя.

- Ви живете, віддаючи перевагу іншим? (Римлянам 12:16)
- Ти мудрий у власних очах? Римлянам 12:16)
- Чи справді ви любите, не пишаючись і не обслуговуючи власні інтереси? (1 Коринтян 13:4, 5)
- Чи служиш іншим з любов'ю? (Галатам 5:13)
- Чи терпите ви інших з любов'ю і довготерпінням? (Ефессянам 5:21)
- Чи вважаєте ви інших вищими за себе? (Филип'ян 2:3)
- Чи ви прощаєте іншим, як Ісус прощав вам? (Колосян 3:13)

Як це бути скромним? Відповідь полягає в тому, як ви ставитеся до людей. Тільки тоді, коли ми будемо вважати себе нікчемою по відношенню до Бога, ми зможемо вважати вищими тих, хто має менше знань, таланту, мудрості та святості. Прийміть дух Христа, який не шукав власної слави. Якщо це не ваш дух, виконайте наступні вправи, щоб зростати в смиренні.

ВПРАВИ НА ЗРОСТАННЯ СМІРНОСТІ

1. Більше думайте про приклад Ісуса та про красу Його смирення та Його спосіб ставлення до інших.
2. Подумайте, наскільки ви залежні від Бога. Самостійно навіть дихати не можеш. Він дає нам усе, щоб підтримувати нас і піклуватися про нас.
3. Подумайте про власні гріхи. Як часто ви робили не так? Наскільки вам не вистачає Божої слави? Скільки разів ви мали можливість творити добро і ні?
4. Подумайте про хрест на Голгофі — ціну, яку Ісус заплатив за ваші гріхи.

5. Посадіть Ісуса на трон свого серця, прийнявши рішення підкорити Йому свою волю, дії та життя.
6. Моліться, щоб Бог допоміг вам зростати в смиренні.
7. Почніть практикувати те, що робила б скромна людина. Якщо ви не можете контролювати свої почуття, принаймні ви можете контролювати свої дії, покладаючись на те, що Бог дасть вам правильні почуття. Тож підкоряйтеся Богові та іншим людям, шукаючи їхніх інтересів, а не своїх власних.

САМОПЕРЕВІРКА:

Щоб виміряти свій власний рівень смирення, дайте відповідь на ці запитання:

1. Чи вважаєте ви себе вищим за інших?
2. Чи вважаєте ви, що все ще потрібно читати та вивчати Біблію, щоб краще зрозуміти волю Бога щодо вашого життя?
3. Чи просите ви щодня Бога допомогти вам подолати випробування життя?
4. Чи відчуваєте ви розчарування, коли хтось наказує вам щось зробити?
5. Чи справді ви усвідомлюєте, що все, що маєте, належить Богові?
6. Чи поступилися ви цього тижня волі, думці чи перевагам когось іншого?
7. Чи добре ви почуваєтеся, коли допомагаєте комусь біднішому, менш освіченому чи належатимете до нижчого соціального класу, ніж ви?
8. Коли у вас виникають непорозуміння з іншою людиною, чи важко вам попросити вибачення або вибачитися?
9. Ви завдали комусь болю своїми словами цього тижня?
10. Вам погано, коли ви робите добру справу, але вас ніхто не бачить або не впізнає роблю це?

РОЗДІЛ 2

ІСУС: СПІВЧИВНИЙ (Матвія 5:4)

СПІВЧУТТЯ: ЩО ЦЕ?

Деякі люди кажуть, що Ісус був революціонером. Кажуть, він був радикальним. Вони мають рацію! Це правда, що він не намагався повалити уряд жодної країни. Політикою він не займався; він не заохочував робітників до страйку; він ніколи не брав до рук зброї для боротьби з владою. Навпаки, Ісус завжди навчав своїх послідовників підкорятися «сильним». Проте те, чого він навчав, і рух, який він розпочав, настільки відрізнялися від того, що вже існувало, що суспільство його часу відкинуло його і розіп'яло.

Коли Ісус виголошував свою «нагірну проповідь», панівною релігією був іудаїзм, а військово-політична влада перебувала в руках Римської імперії. Подивіться, як слова Ісуса суперечили ідеям лідерів цих двох груп:

Релігійними лідерами євреїв були переважно фарисеї, група, відома своєю гордістю та самовдоволенням. Пам'ятаєте молитву фарисея в храмі? «Господи, я дякую Тобі, що я не такий, як цей грішник-митар, який тут поруч». Римські воїни пишалися тим, що завоювали світ силою. Отже, приходить син теслі і каже: «Блаженні скромні». Це досить радикально, чи не так?

Фарисеї були «освяченими». Вони вважали себе настільки вищими за інших, що навіть не торкалися «грішника». Однак Ісус, «друг грішників», прийшов і сказав: «Блаженні ті, що плачуть»; тобто ті, хто сповнений співчуття, чутливе серце, розкаяні, ті, чиї серця зворушені скорботою інших.

Римська імперія жила за правилом «сила робить правду», а голосом, який говорив найгучніше, був меч. Наш Ісус навчав: «Блаженні лагідні».

Фарисеї грабували будинки вдовиць і на вигляд довго молилися, але Ісус сказав: «Блаженні голодні та спрагли праведності».

Фарисеї оголосили сурмами, що збираються дати жебракові монету. Вони молилися на площах і вулицях міст, щоб їх бачили люди. Але Ісус з'явився на сцену зі словами: «Блаженні чисті серцем і щирі».

Римська імперія жила для битв, завоювань і руйнувань. Ісус навчав: «Блаженні миротворці».

Чи можете ви уявити реакцію людей, які почули навчання Ісуса? Це було б схоже на той чоловік, який прокоментував інструкцію Ісуса «підставити іншу щоку»: цей чоловік сказав: «Це більше не працюватиме. Якщо ви це зробите, ви щоразу програєте». Дехто вважає слова Ісуса красивими, але непрактичними. Однак пам'ятайте, що Ісус не лише навчав, але й жив тим, чого навчав. Фарисеї та Римська імперія зникли зі світу, але Ісус все ще живий. Він не просто живе у своїх вченнях і своїх послідовниках, але він воскрес із мертвих, і царство, яке він прийшов заснувати, справді було встановлено, і мільйони людей увійшли в нього і все ще входять.

У Євангелії від Матвія 5:4 Ісус сказав, що ті, хто плаче, благословенні, тому що вони будуть утішені. Ця ідея суперечить сучасному мисленню, яке вчить нас, що справжні чоловіки не плачуть. Ми чуємо, як наше суспільство каже молоді: «Не озирайся назад, насолоджуйся життям, розважайся, ти ходиш лише один раз, роби все, що хочеш, сумувати чи відчувати докори сумління — це дурість». Але Ісус все ж проголосив, що ті, хто плаче, благословенні.

Сам по собі плач не має ніякої чесноти. Ісус не пропагує песимізму, жалю до себе, ураженої гордості, розчарованих амбіцій, болю чи страждань. Ісус не каже: «Щаслива розпечена дитина, яка плаче, коли не отримує того, чого хоче». Він не каже: «Блаженний злочинець, який оплакує, що потрапляє до в'язниці». Це зовсім не те. Співчутлива людина, розкаяна й чутлива, — це та, чиє серце зворушене стражданнями інших чи власними гріхами. Ця людина буде благословенна, тому що Бог потішить її в її печалі.

Троянда має солодкий запах, але зламай пелюстку троянди і подивися, що станеться. Ви виявите, що в кожній пелюстці є комора парфумів, яким судилося померти в квітці. Так буває з людським серцем, закритим, нечутливим, ніколи не зламаним, яке живе лише для себе. Воно ніколи не знайде скарб, захований усередині. Цей скарб звільняється лише тоді, коли серце розбите, чутливе, розкаяне й співчутливе. Це правда: блаженні ті, що плачуть.

ІСУС Є НАШИМ ПРИКЛАДОМ СПІВЧУТТЯ:

Коли ви читаете Євангеліє, ви будете вражені співчуттям Ісуса. Його завжди зворушувало безвихідне становище скорботних. До нього підійшов прокажений і кричав: «Якщо хочеш, можеш мене очистити». (Марка 1:40). Тепер прокажені були не дуже приємні на вигляд. Їм було заборонено жити в громаді. Але було щось в Ісусі, що дало їм зрозуміти, що вони можуть підійти до нього. Ісус притягнув їх до себе, щоб не було нехарактерно те, що, почувши благання прокаженого, був «глибоко зворушений», простягнув руку, доторкнувся до нього і сказав: «Очистися!» І він ніколи не пропускав руку й торкався їх, залишаючи їх ідеально чистими. Саме таким був Ісус.

У місті Наїн він побачив вдову на похованні єдиного сина. Побачивши її горе, він змилосердився над нею і сказав: «Не плач». Потім він повернув її сина до життя (Луки 7:13).

Дещо пізніше, покидаючи Єрихон, Ісус побачив двох сліпих, «доторкнувся до їхніх очей, і вони відразу прозріли» (Матвія 20:34).

У Біблії не сказано, що Ісус плакав, коли почув, що його друг Лазар помер. Але коли він прибув до гробу, побачивши Марію та інших, що плачуть, «Він зітхнув духом і збентежився» і заплакав. (Івана 11:33, 35). Чужий смуток торкнувся його чутливого серця. Чи то були скорботні, сліпі, кульгаві, прокажені, повії чи просто грішники, Ісус відчував їхній біль і робив усе, що міг, щоб допомогти.

СЛОВО, яке стало тілом (Івана 1:1), яке створило всесвіт і впорядкувало все, яке все ще тримає все це разом (Колосянам 1:16, 17), могутнє з усією владою; божественний, але співчутливий і чутливий до нашого болю і горя - це наш Ісус!!! Подивіться на свого Творця

очима вашого серця, зболеними та заплаканими, і ви трохи більше пізнаєте життя Христа. Ніколи більше ти не скажеш: «справжні чоловіки не плачуть».

Однак найбільше співчуття Ісуса не до хворих тіл, а до хворих душ. Ми читаємо в Євангелії від Матвія 9:35-36, як Ісус відчував співчуття до натовпу, який був, як вівці без пастуха, заблуканих людей, які безцільно блукали, не знаючи, чого шукають і куди прямують. Хтось може сказати: «Це їхні проблеми, кожен обирає свою долю». Але Ісус не закривав своє серце перед їхньою ситуацією. Він був зворушений їхнім духовним станом. Тому він і прийшов.

Ми читаємо в Луки 19:41-44, що Ісус, прийшовши до свого улюбленого міста, Єрусалима, також плакав. Він подивився в майбутнє того міста, і було темно. Євреї відкинули Ісуса і відмовилися покаятися у своїх гріхах і за це понесли б страшне покарання. Ворожі армії вторгнуться і знищать місто. Всі жителі були б убиті або продані як раби в інші країни. Славний храм, символ їхнього привілею та присутності Бога серед них, буде зруйновано, не залишивши каменя на камені. Все це сталося через 40 років. Ісус любив їх і плакав, думаючи про долю непокірних і непокірних.

Показово, що ця сцена сталася за тиждень до його власної болісної смерті. Напередодні своєї жорстокої смерті Ісус плакав не про себе, а про Єрусалим, знаючи, що вони відкинули свою єдину надію на спасіння, коли відкинули його. Його сльози були не через власні неминучі страждання, а через страждання тих, кого він любив. Ісус співчував грішникам. Ісус співчуває вам сьогодні, чи то через вашу самотність, біль, смуток чи гріховний стан. Він може вас врятувати. Він хоче вас врятувати. Він помер, щоб врятувати вас.

«Ісус Христос Той самий, учора, сьогодні і назавжди». (Євреям 13:8). Він не змінюється і ніколи не зміниться. З тим співчуттям, яке він мав до тих людей, він сьогодні «співчуватиме нашим слабкостям... у всьому спокушені, як і ми, але без гріха» (Євреям 4:15). Ісус плаче за вас у ваших стражданнях і хоче, щоб ви також співчували іншим у їхніх стражданнях. Ісус є нашим ідеальним прикладом співчутливої, чуйної людини.

ОСОБИСТИЙ ЗАСТОСУВАННЯ:

Відзначимо три сфери, в яких ми повинні бути емоційно зворушені. По-перше, ми повинні плакати над його стражданнями людей. Деякі люди плачуть над розбитим стаканом і розлитим молоком, але не тоді, коли бачать розбите життя. Це просто не правильно. Ми повинні визнати безмежну цінність людини, і наші серця повинні бути зворушені її стражданнями. Нехай наших сердець торкаються люди, а не речі. Намагайтеся бачити Божу руку в усьому, будь то обличчя маленької дитини, краса посмішки, приємні слова друга чи жертва любові. Ісус був таким. Подібно до Ісуса, куди б ми не пішли, бачачи людський стан, чуючи плач скорботних, будьмо співчутливими, зупиняйтеся, щоб допомогти, підбадьорити та розрадити. Ви будете як Ісус Христос і будете благословенні.

По-друге, нам потрібно плакати і журитися через гріхи інших. Немає сенсу бути зворушеним до сліз через фізичні страждання інших, але ігнорувати гріхи, які ведуть їх до вічної смерті. Зрештою, коли ми постанемо перед Суддею всіх душ, яка різниця буде, повні наші шлунки чи порожні? Ми повинні плакати, коли бачимо, як брат у Христі повертається у світ і вирішує жити в гріху (див. 1 Коринтянам 5:1-2). Нам потрібно плакати з того факту, що наше суспільство ходить у темряві. Зло переможе добро, якщо ми будемо стояти осторонь. Ми повинні євангелізувати заблудлих і перестати нічого робити перед проституцією, порнографією, пияцтвом і корупцією. З кожним днем зростає кількість молодих людей, залежних від наркотиків. Чи можемо ми сказати, що співчуваємо їм, якщо нічого не робимо, щоб їм допомогти? Християни повинні любити те, що є добрим, але також ненавидіти те, що руйнує життя та душі.

По-третє, ми повинні плакати через власні гріхи. У цьому ми не можемо наслідувати приклад Ісуса, оскільки він ніколи не грішив. Однак він навчав нас, що перш ніж дивитися на гріхи інших, ми повинні зазирнути всередину себе. Фарисеї засуджували гріхи інших, але ігнорували власні помилки. Нам потрібно перевірити себе, відчути докори сумління, дозволити своїм власним серцям бути розбитими і сповнитися духом упокорення таким чином, щоб вести нас до покаяння. (Псалом 51:17)

«Наблизьтеся до Бога, і Він наблизиться до вас. Очистіть свої руки, ви грішники; і очистіть свої серця, ви, двоєдушні. Сумуйте, сумуйте та плачте! Нехай ваш сміх обернеться на жалобу, а ваша радість — на сум. ви в очах Господа, і Він підійме вас» (Якова 4:8-10). Будьте подібні до людей у день П'ятидесятниці, які, почувши від Петра, що вони розіп'яли Сина Божого, «розрізалися серцем і сказали Петру та іншим апостолам: «Мужі-браття, що нам робити»?» (Дії 2:37). Будьте уважними до свого духовного стану.

САМОПЕРЕВІРКА:

Щоб виміряти свій власний рівень співчуття, дайте відповіді на ці запитання:

1. Як ви думаєте, чи буде Бог сумувати, якщо ви згрішите?
2. Чи благали ви коли-небудь друга: «Будь ласка, кинь робити те, що ти робиш? Це гріх!»
3. Ви коли-небудь розповідали Євангеліє комусь, хто не був християнином?
4. Як ви думаєте, смішно бачити, як п'яний хитається і падає, йдучи вулицею?
5. Ви любите слухати плітки?
6. Ви менш чутливі до деяких речей, які колись вважали образливими?
7. Чи любите ви дивитися фільми, які звеличують насильство, аморальність і нецензурну лексику?

8. Чи зворушує ваше серце вид жебраків, сліпих чи калік?
9. Чи щасливі ви, що злі, збочені люди цього світу отримують те, на що заслуговують?
10. Чи відчуваєте ви докори сумління, коли впадаєте в спокусу і грішите проти Бога?

РОЗДІЛ 3

ІСУС: ЛАГИЙ (Матвія 5:5)

МІРІСТЬ: ЩО ЦЕ?

Ми часто чуємо, що християнин повинен відрізнятися від людей у світі. Це правда. Різниця, яку робить Христос у нашому житті, має бути дуже помітною. Але справа не в тому, що людина, яка перебуває в Христі, повинна ходити в костюмі з краваткою або що християнська жінка повинна використовувати лише домашній одяг або носити своє волосся певним чином. Ці речі є зовнішніми; тобто поверхневий (на поверхні). Ісус сказав, що різниця між його послідовником і людиною світу полягає в її внутрішній особистості, її характері. Те, що світ повинен бачити, дивлячись на життя християнина, це саме внутрішні, духовні вияви смирення, співчуття, лагідності, праведності, милосердя, чистоти, миру та вірності. Коли ми почнемо проявляти ці якості, світ ясно побачить, Господь буде прославлений і більше людей буде залучено до Шляху.

Одним із найменш затребуваних атрибутів є лагідність. Хтось колись сказав: «Якби всі Божі якості були виставлені на аукціоні, останньою була б продана лагідність». Мало людей розуміють, що це таке, і ще менше цінують цю рису, яка так характеризує Господа Ісуса.

«Блаженні лагідні, бо вони успадкують землю», — сказав Ісус у Матвія 5:5. Що означає бути лагідним? Згідно з нашим словником, бути лагідним означає «виявляти терпіння і смиренність, лагідність... легко нав'язуватися, покірливий». Лагідний не кидає нападів і не злітає з ручки під тиском. Хороший синонім «ніжний». Лагідна людина під контролем.

Бути лагідним не означає бути слабким. Кінь сильний, поки його не приручити, але людині марно бути диким. Після приручення не втрачає своєї сили. Він просто стає приборканим, контрольованим і корисним. Хорошим визначенням лагідності є «контрольована сила».

Рим підкорив світ, але християни підкорили Римську імперію. Нерон метався в своєму ліжку в королівському палаці, а християни мирно спали у своїх тюремних камерах. Вони знайшли перемогу у своєму спокуті, і їхня мужність була результатом їхнього переконання. Вони набралися терпіння у своїх стражданнях. Ті первісні християни набули духовної сили, заснованої на правді, загартованої під час переслідувань і яка відображала образ природи

Христа. Давайте розглянемо цю рису, яка є такою важливою в християнському житті: лагідність.

ІСУС Є НАШИМ ПРИКЛАДОМ ЛАГОКОСТІ

Можливо, найбільш неправильно зрозумілою рисою життя Христа є його лагідність або лагідність. Він був не слабкий, а сильний. Пам'ятаєте, як його арештовували, били палицями, бичували батогами, обпльовували, знущалися? Натовп вимагав його смерті, і він був прибитий до римського хреста. Натовп викликав його: «Якщо Ти Син Божий, зійди!»

А тепер подумайте, що він міг зробити. Він міг приборкати бурю словом, ходити по воді, нагодувати 5000 людей кількома хлібами та рибою і навіть воскрешати мертвих. На хресті він міг покликати 10 000 ангелів, щоб звільнити його і знищити це невдячне покоління. Але він цього не зробив. Ісус «не вчинив жодного гріха, і в устах Його не було підступу... Коли Його лихословили, Він не лихословив у відповідь; коли Він страждав, Він не погрожував, але віддав Себе Тому, Хто судить праведно» (1 Петра 2:22). ,23). Послухайте, що він сказав на тому хресті: «Отче, прости їм, бо не знають, що чинять». Це лагідність, правильно визначена як контрольована сила, спокій серед випробувань і спокій душі навіть у важких обставинах.

Лагідність Месії була предметом пророцтва в Старому Завіті. Ісая 12:1-4 або Матвій 12:15-21 розповідають про риси цієї особи, про яку Єгова сказав: «Ось Мій Слуга, якого Я підтримую, Мій Вибраний, що в ньому вподобався Моя душа! Він не буде кричати, ані підніме Свого голосу, і не зробить, щоб на вулицях почули Свого голосу, надломленої очеретини Він не злаватиме, і льону, що димить, не погасить». Ісус не стояв на вулицях, кричав, з червоним від гніву обличчям, намагаючись переконати невірних у хибності їхніх шляхів. Відповідно до цього пророцтва, Ісус не знищив зламану очеретину і не загасив тліючу свічку.

Подумайте про ці два вирази: у той час очеретяну або маленьку палицю використовували як лінійку або тростину. Якщо ви його зламали, стало марним. Ця зламана тростина символізує слабку, тендітну людину. Як Ісус дивився на слабких, немічних людей? Він не зневажав їх. Серед слабких, зневажених чи вигнаних Ісус виявляв терпіння і співчуття. Він ототожнювався з ними, ставився до них з повагою і підняв їх на вищий рівень. Він не відкинув їх; скоріше, він ставився до них з більшою увагою. Він був ніжним.

Подібним до цього був тліючий гніт. Коли свічка чи лампада гаснуть, гніт починає тліти й димити. Це могло дратувати очі, тому найлегше було простягнути руку та вщипнути гніт. Швидко гасне. Цей тліючий гніт символізує дратівливу, незручну людину. Як Ісус ставився до такої людини? Він мирився з ними! Замість позбутися їх, він опікувався ними. Ісус не топтався по слабких, огидних, проблемних, незрілих людей!

Ісус пропагував не слабкість, а терпимість і тому міг допомогти слабким стати сильними. Він не обтяжував їх надто важкими тягарями, щоб вони їх винесли. Він завжди закликав людей поводитися добре і мати добрий характер, але в той же час він розумів і мирився з дурістю і незрілістю слабких. Ісус був на боці слабких. Він ніколи не переставав бути ніжним.

Це може здатися дивним, але Ісус не залишив своєї лагідності, коли вигнав міняйлів із храму. Він не вийшов з-під контролю. Навпаки, він точно знав, що робив. Він не переставав бути лагідним у Матвія 23, коли викривав лицемірів: «Змії, поріддя гадюче! Як ви уникнете осуду пекла?» Він також не перестане бути лагідним, коли одного дня «з'явиться з небес зі Своїми могутніми ангелами, у полум'яному вогні, що мститься тим, хто не знає Бога, і тим, хто не слухається євангелії Господа нашого Ісуса Христа. ." (2 Фессалонікійців 1:7, 8). Бути лагідним не означає не боротися зі злом, не докоряти грішнику чи намагатися виправити несправедливість. Іноді доводиться застосовувати силу. Ми повинні діяти, говорити, чинити опір, але ми просто робимо це правильно, як Ісус, контрольовано.

ОСОБИСТИЙ ЗАСТОСУВАННЯ

Лагідність є в переліку властивостей, які Дух створює в житті християнина (Галатам 5:22-3). Це означає, що коли Дух Божий керує нашим життям, ми не матимемо бажання відплатити злом за зло тій людині, яка нас провокує. Коли нас критикують, ми не будемо вибухати гнівом. Коли з нами погано поводяться, ми можемо пробачити того, хто зробив нам біль. Це лагідність.

Бути лагідними не означає піддаватися всім злим бажанням чи несправедливості інших. Фальшиве вчення має бути виправлене. Гріх треба відкинути; з гнобленням і несправедливістю потрібно боротися, але завжди контрольовано. Наше протистояння неправомірним діям має бути без озлобленості, огиди чи невірноваженості.

Ми повинні з повагою ставитися до людей (Тита 3:1, 2). Ми повинні виправляти братів обережно й делікатно. Будучи лагідними, лагідними людьми, ми можемо ставитися до людей як до пакунків із написом «КРИТИКИЙ, ПОВОРОТКУЙТЕСЯ ОБЕРЕЖНО». Людські істоти слабкі. Будьмо обережні, щоб не завдати їм болю словами образи чи грубим поведінням. Ставимося до людей з великою турботою і ніжністю, особливо до тих, хто далеко від Бога.

Біблія говорить про лагідність, особливо щодо жінок. Наше суспільство з рекламою, фільмами, мильними операми, книгами та журналами постійно обманює жінок. З усіх боків вони чують, що, щоб бути популярними і привабливими, вони повинні бути «сексуальними» і чуттєвими. Їх постійно бомбардують брехнею про те, що краса є результатом фізичних характеристик і що невелика кількість ботокса в губи, тонший ніс або більший бюст роблять їх красивими. Це одна з брехень Сатани. Біблія наголошує, що внутрішні якості роблять жінку красивою та привабливою. У 1 Петра 3:3, 4 сказано: «Нехай ваша окраса не буде лише зовнішньою: укладання волосся, золоте вдягання чи вдягання в гарне вбрання; радше нехай це буде прихована особа серця, з нетлінною красою лагідної та тихий дух, який дуже цінний в очах Бога».

Бути красивою не гріх. Фактично, Бог створив жінку, щоб вона була привабливою і подобалася чоловікові. Бог не засуджує жінку, яка зовні гарна. Немає ніякої чесноти в тому, щоб навмисно одягатися пошарпано. Біблія каже, що є щось набагато важливіше і основне, що приваблює і вражає людину. Це чистота і благоговіння; це лагідний, тихий дух, який може впливати на людину добре. З часом фізичне тіло втрачає свою форму, на обличчі з'являються зморшки та плями, але ніжний дух з кожним днем стає красивішим. «Гарно старіти» краще, ніж ганебно старіти.

САМОПЕРЕВІРКА:

Дайте відповіді на ці запитання, щоб виміряти свій власний рівень лагідності:

1. Ви кричите на родину чи колег?
2. Коли вас фальшиво звинувачують, чи ви захищаєтеся з надмірною затятістю?
3. Чи наполягаєте ви на останньому слові в дискусії?
4. Ваші товариші були б здивовані, якби ви на когось розлютилися?
5. Чи маєте ви репутацію людини, яка зберігає спокій посеред бурі?
6. Чи намагаєтеся ви підбирати слова, які не зачеплять чиїсь почуття?
7. Чи намагаєтеся ви поквитатися з людиною, яка завдала вам болю?
8. Ви хочете битися з людиною, яка вривається перед вами в чергу?
9. Коли ви дорікаєте комусь, чи приємно вам бачити їх збентеженими чи розлюченими?
10. Чи можете ви залишатися добрими, ніжними та покірними, коли боретеся з несправедливістю?

РОЗДІЛ 4

ІСУС: ПРАВЕДНИК (Матвія 5:6)

ПРАВЕДНІСТЬ: ЩО ЦЕ?

«Блаженні голодні та спрагли праведності, бо вони наситяться». (Матвія 5:6). Біблійна правда полягає в тому, що людина потребує не тільки їжі та пиття, щоб підтримувати своє життя. Йому потрібна духовна пожива для душі. Тому Ісус сказав: «Не хлібом самим житиме людина, але кожним словом, що виходить із уст Божих». (Матвія 4:4). Він також сказав: «Працуйте не про їжу, що гине, але про їжу, що зостається на вічне життя, яку дасть вам Син Людський, бо Бог Отець запечатав Його» (Івана 6:27). .

Людина — це не просто тварина з фізичними потребами. Ми є особливим творінням Бога, створеним за Його образом і подобою, забезпеченим духовними, емоційними та фізичними потребами та бажаннями. Нам потрібні близькі стосунки з Богом, нашим Творцем, і це приходить через Ісуса Христа.

Євангеліє від Матвія 5:6 нагадує нам телевізійні сцени голодуючих іммігрантів, які тікають від посухи, громадянських заворушень чи політичних потрясінь лише в одязі на спині. Вони працюють або подорожують у гнітючу спеку, тоді як кістки їхніх маленьких дітей, здається, виступають крізь тугу шкіру, а їхні животи роздуваються від паразитів. Більшість із нас поняття не має, що таке справжнє голодування. Яка ж це радість для цих біженців — знайти вдосталь їжі та води!

Люди шукають у житті те, що задовольняє їхні бажання та потреби. Вони голодні й спрагли, але не лише хліба й води. Вони хочуть речей, матеріальних благ, близьких стосунків, сенсу життя та миру. Вони хочуть бути щасливими. Однак існує важливіший голод, який Бог хоче, щоб ми відчували і який завжди готовий задовольнити. Це голод і жага праведності. Пам'ятаючи, що «блаженний» іноді перекладається як «щасливий», зауважте, чого не сказав Ісус. Він не сказав, що той, хто шукає щастя, буде щасливим. Натомість він сказав, що ті, хто шукає праведності, будуть щасливі. Хто шукає Бога і Його волі, хто хоче думати і діяти правильно, той знайде щастя.

Часто голодні та спрагли люди намагаються задовольнити свої бажання неправильним шляхом. Дитина приходить до школи голодною і наїдається цукерками, але коли настає обід, вона вже не хоче їсти. Тому багато тих, хто намагається задовольнити свої бажання матеріальними речами, такими як алкоголь, наркотики, секс, різноманітні розваги та недуховні насолоди, виявляють, що вони не знаходять тривалої радості. Ісус показав нам шлях до справжнього задоволення, задоволення та повноти життя. Блаженні голодні та спрагли праведності.

ІСУС Є НАШИМ ПРИКЛАДОМ ПРАВЕДНОСТІ

За тисячу років до його народження про Ісуса було пророковано: «Ти любиш праведність і ненавидиш зло» (Псалом 45:7). Було також пророковано, що: «По правді Він судитиме бідних і вирішуватиме справедливо для покірних землі; Він вдарить землю жезлом уст Своїх і подихом уст Своїх уб'є нечестивих. Правда буде поясом стегон Його, а вірність поясом стегон Його» (Ісаї 11:4-5).

Ісус є нашим найкращим прикладом праведності, але чи знаєте ви, що таке праведність? Це те саме, що справедливість, тільки на особистому рівні. Це означає не лише поводитися з іншими чесно чи справедливо, але й чинити правильно самому. У своєму житті тут Христос поведився з людьми чесно, чинив те, що було правильно, судив зло і захищав невинних. Його праведність включає відплату за скоєне зло. Він справедливий суддя, який бере участь у боротьбі між добром і злом. У цьому сенсі він не безсторонній. Він хоче, щоб добро

переважало зло. Ісус любить правильне, але ненавидить неправильне. Нам має бути важливо знати, що Ісус завжди робив і завжди буде робити те, що правильно.

Ісус Христос, праведний, завжди робив те, що хотів Бог. Навіть розбійник на хресті мусив зізнатися: «Ми засуджені справедливо, бо одержали належну нагороду за вчинки наші, а Він нічого поганого не вчинив» (Лк. 23:41). Оскільки він був праведним, то міг сказати: «Сатана не має права на мене» (Івана 14:30). Він завжди робив те, що справедливо перед Богом. Він виявив свою праведність, коли вигнав міняйл із храму. Він не міг дозволити людям перетворити дім Його Батька на вертеп розбійників (Матвія 21:13).

Ісус ніколи не відкидав людину через її минулі помилки (Матвія 9:13) і ніколи не відмовлявся від правди заради традицій, які б відмовляли в допомозі нужденним (Матвія 12:1-2). Він шанував своїх товаришів (Матвія 11:11-12) і ділився правдою з іншими (Матвія 13). Кожним словом і вчинком Ісус показував нам досконалий приклад того, що означає бути праведним.

Ісус є нашим прикладом зрілості (Ефесянам 4:15). Він є джерелом нашої сили і плодів (Івана 15:1-5). Як і він, ми повинні бажати спілкування з Божою родиною (Євреям 10:23-27), харчуватися Словом Божим (2 Тимофію 3:16, 17) і ділитися своїм майном з іншими (2 Коринтянам 9). :7-10). Ми повинні слухатися Бога, а не людей (Дії 4:19). Це життя, яке відкрив нам Ісус.

Праведність Христа також бачиться в його ролі Судді. «Бог встановив день, коли Він буде судити світ справедливо через Ісуса» (Дії 17:31). Коли Він прийде на суд, Він відокремить овець від козлів. «Ми всі повинні постати перед судом Христовим, щоб кожен отримав те, що вчинив у тілі, згідно з тим, що він зробив, чи добре, чи зло» (2 Коринтян 5:10). Що скаже тобі Праведний Суддя в той день?

ОСОБИСТИЙ ЗАСТОСУВАННЯ

Ісус настільки підкреслив абсолютну необхідність праведності в нашому житті, що сказав: «Якщо ваша праведність не перевищить праведності книжників і фарисеїв, ви не ввійдете в Царство Небесне» (Матвія 5:20). Потім він почав пояснювати, як практикувати цю праведність. Подивіться деякі речі, які він зазначив у Нагірній проповіді (Матвій 5, 6 і 7), які пов'язані з праведним життям:

1. Будь милосердним (5:7)
2. Будь чистим (5:9)
3. Примиріться (5:9)
4. Освітій світ (5:14)

5. Контролюйте свій гнів (5:21, 22)
6. Контролюйте свою пристрасть (5:27, 28)
7. Будьте вірними в шлюбі (5:31, 32)
8. Будьте чесними (5:33-34)
9. Дбайте про благополуччя інших (5:38-42)
10. Любіть своїх ворогів (5:43-48)
11. Служіть Богу з чистих мотивів (6:1-18)
12. Прощайте інших (6:14, 15)
13. Не будьте матеріалістами (6:19-24)
14. Спершу шукайте Бога та Його царство (6:25-34)
15. Не будь лицемірним у судженні (7:1-5)
16. Цінуйте святині (7:6)
17. Ставтеся до інших так, як хочете, щоб ставилися до вас (7:13)
18. Слухатися Христа (7:21-27)

Християнське життя — це життя в праведності, добрих справах і послуху, і навіть більше, ці справи повинні виконуватися з чистих мотивів. Ісус сказав у Євангелії від Матвія 6:1, щоб ми не виконували свою праведність, щоб люди її бачили. Все, що ми робимо, ми повинні робити перед Богом, щоб догодити Йому, знаючи, що Він винагородить нас.

САМОПЕРЕВІРКА:

Щоб визначити свій власний рівень праведності, дайте відповіді на ці запитання:

1. Ви коли-небудь навмисно обманювали когось, але не розкаялися в цьому?
2. Чи є у вашому житті хтось, кого ви відмовляєтеся прощати?
3. Чи ви постійно приймаєте рішення на основі «Що б зробив Ісус на моєму місці?»
4. Чи дбаєте ви про вдів, сиріт і бідних?
5. Чи зміцнюєте ви своє духовне життя молитвою, вивченням Біблії та спілкуванням з церквою?
6. Чи вважаєте ви, що заслуговуєте на Божу прихильність через своє хороше життя?

7. Чи судите ви про людей за їх одягом, мовою, расою чи національністю?
8. Як ви вважаєте, чи може злочинець стати хорошою та важливою людиною в Царстві Божому?

РОЗДІЛ 5

ІСУС: МИЛОСЕРДИЙ (Матвія 5:7)

МИЛОСЕРДЯ: ЩО ЦЕ?

Ісус дав визначення милосердя такою історією: «Був один цар (Матвія 18:23-35), який вирішив звести рахунки зі своїми слугами. Він виявив, що один слуга винен йому 10 000 талентів — невелике багатство. Слуга ніколи не зможе повернути те, що він винен - ніколи. Тоді король наказав своїм людям: «Киніть його в темницю; продайте все його майно, включаючи його жінку та дітей!» Слуга благав його: «Мій пане, будь ласка, потерпи зі мною. Я все відплачу. Мені просто потрібен час». Це прохання зворушило серце короля, і, на диво з сюрпризів, він скасував весь борг. Слуга пішов, стрибаючи та кричачи від радості! Однак незабаром він наткнувся на товариша по службі, який був винен йому гроші. Це була невелика сума, але перший слуга вимагав негайної оплати. Хоча це був невеликий борг, той слуга не зміг його сплатити. Перший слуга, якому був прощений такий великий борг, наказав кинути того слугу в темницю, поки він не віддасть заборгованості». У цій історії хто був милосердним — цар чи перший слуга? Звичайно, це був король, тому що він був зворушений важким становищем боржника і зробив щось, щоб полегшити його страждання.

Одного дня Ісус пішов гуляти зі своїми учнями (Матвій 12:1-2) у суботу (день відпочинку для євреїв). Був обід, і учні були голодні. Вони натрапили на поле кукурудзи, готове до збирання. Виникла драма: голодні чоловіки дивилися на поле стиглої кукурудзи, а група фарисеїв спостерігала за групою учнів Ісуса і думала: «Це субота. У суботу не можна працювати. Подивіться на них уважно». щоб побачити, чи збирають вони кукурудзу, щоб поїсти, якщо вони збирають, ми їх маємо!» Тепер що збирається робити Ісус? Чи буде він уважним до потреб своїх учнів і чи спричинить критику своїх ворогів? Або він піддається створеним людиною традиціям і дозволить своїм людям голодувати? Що зробить милосердя? Відповідь очевидна.

Милосердний визначив своїм пріоритетом потреби людей. Власне, це жодним чином не порушувало Божого закону, який був даний для благословення людей. Це лише суперечило традиціям тих лицемірів-законників, які винайшли правила й тягарі, які навіть вони не в

зможі винести. Милосердя піклується про потреби людей попереду рукотворних правил і звичаїв.

Релігія без милосердя порожня, мертва і не від Бога. Ніхто, хто виключає милосердя зі свого життя, не може стверджувати, що йде за Ісусом. Бути милосердним чи не бути милосердним – справа не важлива. На суді Христос скаже немилосердним: «Ідіть від Мене, прокляті, у вічний вогонь, уготований для диявола та його ангелів, бо Я голодував, і ви не дали Мені їсти; мав спрагу, і ви дали Мені. не пив; мандрівником був, і ви не прийняли Мене, нагим і не одягнули Мене, хворим і в темниці, і ви не відвідали Мене». Тоді й вони відповідатимуть Йому, кажучи: Господи, коли ми бачили Тебе голодним, чи спраглим, чи мандрівником, чи нагим, чи хворим, чи у в'язниці, і не послужили Тобі? Тоді Він відповість їм, кажучи: «Поправді кажу вам: що ви не зробили цього одному з найменших цих, то Мені ви не зробили» (Матвія 25:41-45). Милосердя є невід'ємною частиною правдивого християнства.

«Блаженні милосердні, бо вони помилувані», - сказав Ісус. Милосердя – це коли ми відчуваємо біль когось у поганій ситуації. Однак це не лише відчуття болю, а дія, спрямована на полегшення та допомогу. Усі ми іноді відчуваємо біль і потребу. Безсумнівно, нам потрібне підбадьорливе слово чи добрий жест. Люди навколо нас також відчувають те саме й потребують доброго слова та допомоги.

У Матвія 5:7 Ісус навчав нас, що Бог винагородить нашу турботу та прихильність до інших. Ми «отримаємо милість». Ісус сказав у Євангелії від Матвія 6:14, що «якщо ви будете прощати людям їхні провини, то простить і вам Отець ваш Небесний». Милосердна людина справді буде благословенна. Він відчує, що його життя чогось варте, а також буде певний, що Бог, який винагороджує, спостерігає за ним із великою насолодою.

ІСУС Є НАШИМ ПРИКЛАДОМ МИЛОСЕРДЯ

Ніхто не зрівняється з Ісусом. Він йшов по життю з розпорядком денним, сповненням важливих завдань, але завжди знаходив час, щоб зупинитися та подбати про потреби тих, хто його оточував. Допомогати комусь іншому для Ісуса не було марною тратою часу. Його пріоритети настільки відрізнялися від пріоритетів світу. Спускаючись з гори після виголошення сильної проповіді, він зустрів прокаженого, який сказав: «Господи, якщо Ти хочеш, Ти можеш мене очистити». Ісус простяг Свою руку і доторкнувся до нього, кажучи: «Хочу, очистися» (Матвія 8:3). Ця сцена повторювалася більше трьох років під час служіння Христа на землі.

Постійно відповідаючи на прохання, які могли здатися нам незручними, ми жодного разу не прочитали в Біблії, що Ісус коли-небудь зустрічав нужденну людину, яка просила про допомогу, і не зміг їй допомогти. У самому кінці ми бачимо Христа, розіп'ятого на Голгофському хресті, який помирає в муках між двома розбійниками. Він був набитий

своїми проблемами, але, почувши прохання злодія, відчув велике співчуття. Хоча він сам терпів біль і приниження, він зміг пробачити злодія. Це наш Ісус! Він дивився на нас згори, з провинною за стільки гріхів, скоєних проти нашого Небесного Батька, і все одно спустився на цю брудну маленьку глиняну кульку, щоб жити серед таких грішників, як ми з вами, лише тому, що ми потребували його безмежного милосердя.

Отже, що ми ставимося до тих людей, які покриваються брудом цього світу і смородом гріха? Знаючи, що завтра їм не буде що їсти, а на суді їх чекає доля, гірша за смерть, чи допоможемо ми? Ісус зробив. Якщо ми хочемо жити життям Христа, ми також простягнемось, щоб допомогти.

ОСОБИСТИЙ ЗАСТОСУВАННЯ

У кожній ситуації ми повинні запитувати себе: «Що зробив би Ісус?» Чи пробачив би Ісус тому, хто його образив або прибив до стіни? Чи дав би він ще один шанс тому, хто його підвів? Чи буде він терплячим до тих, хто повільно навчається? Чи подав би він руку допомоги, щоб витягти когось із трясовини беззаконня? Якщо ви знаєте відповідь, то просто зробіть це теж!

Згідно з Марка 4:24, виявляти милосердя означає піклуватися про потреби людей навколо нас. Милосердя завжди йде з відкритими очима і діє на найменший крик про допомогу. Це відбувається з нами щодня, і ми це усвідомимо, якщо будемо відкриті до цього. Ми перетинаємося з обличчями, позначеними болем, тривогою, страхом і сумом. Відчуваючи, що щось негаразд потребує уваги, ми маємо два варіанти: залишатися байдужими до того, хто страждає, або підійти, щоб допомогти. Ми маємо в Ісусі досконалий взірець милосердя, тому що все в Його житті було відображенням Його Батька. Саме Ісус сказав: «Будьте милосердні, як милосердний Отець ваш Небесний» (Луки 6:36).

Іноді ми можемо хотіти виправдати свою недбалість, кажучи собі, що ми не знаємо цю людину. У Луки 10:25-35 Ісус навчає нас про цю заздалегідь сплановану тактику ізоляції. Це історія «Доброго самарянина». Зверніть увагу, що двоє євреїв (обидва були релігійними типами) йшли тією ж дорогою, що й поранений, але навмисно пройшли повз іншу сторону. У них була можливість зупинитися і допомогти, але вони цього не зробили. Можливо, життєві турботи, страх перед пасткою, втома після робочого дня, а може, просто байдужість. Яким би не було виправдання, результатом все одно було «не діяти». Хоча добрий самарянин був зайнятою людиною, він йшов до виконання обов'язків і зобов'язань, але він відклав усе це на паузу, щоб зупинитися та допомогти нужденній людині. Ми повинні тримати очі відкритими для таких можливостей. Коли самарянин побачив чоловіка, він наблизився, бажаючи побачити потребу, а не ховатися від неї. Нам також завжди відкриваються такі можливості. Нас спонукає діяти не наша освіта, талант, соціальний клас чи фінансові ресурси. Це серце, сповнене милосердям.

Самарянин прийшов до пораненого без страху і без сорому. Страх і сором повинні відчувати ті, хто бачить, але не зупиняється, щоб допомогти. Церква – це не монастир, куди ми тікаємо від суворих реалій життя. Навпаки, ми є органом дії. Самарянин не боявся крові. Він прикладав ліки і торкався ран. Християнин не може боятися крові. Деякі люди, стикаючись з бідною людиною, запитують: «Що я отримаю взамін за допомогу?» Інші кажуть: «Немає надії, я б марно витрачав час». Але милосердні продовжують допомагати. Раса, колір шкіри чи релігія не мають значення. Добрий самарянин не запитував номер соціального страхування, податкову декларацію про доходи, три довідки про заслуги чи водійські права, щоб вирішити, зупиниться він і допоможе чи ні. Чоловік був поранений, було терміново, і тому він допоміг!

Що б ви зробили, якби о першій годині ночі йшли головною дорогою й побачили важко поранену людину? Виявлення милосердя іноді пов'язане з ризиком. Розбійники, які ховалися за наступною брилою, могли напасти на того самарянина, але його милосердя та співчуття були більшими за ризик. Наскільки більшими були милосердя і співчуття Ісуса, коли Він пішов на той жорстокий, ганебний хрест, щоб врятувати нас від наших смертельних духовних ран?

Існує давня традиція, згідно з якою жінка серед натовпу, змилосердившись над Ісусом, коли він проходив болісний хресний шлях, взяла рушник і витерла йому обличчя. Жест цієї жінки не припинив його страждань, але Христос був настільки зворушений, що залишив відбиток свого обличчя на тому рушнику. Ця історія — лише легенда, але правдою є те, що будь-яка доброта чи вчинок милосердя, який ми чинимо іншим заради Господа, залишає незабутній відбиток у наших душах, а часто й у душах тих, кому ми допомогли. Ми всі знаємо, що, стикаючись із величезними стражданнями та потребами людей, ресурси, які ми маємо надавати, здаються нікчемними. Іноді єдине, що ми можемо запропонувати – це дружнє слово і жест милосердя. Хто з нас наважиться навіть це заперечити?

Євангеліє від Луки розповідає, що коли Христос перебував у Гетсиманському саду, занурений у страждання, аж до поту, схожого на краплі крові, «з'явився Йому ангел із неба, утішаючи Його» (Лк. 22:43). Цей ангел не змінив його долі чи смерті, ані його рішення йти вперед. Його рішучість померти на хресті, щоб мати можливість усунути наші гріхи, тривала, і він дійсно помер жахливою смертю. Чи могло статися так, що втішення та зміцнення від ангела було витраченим часом? Чи марно Ісус помер на хресті, щоб виявити своє милосердя до грішної раси? Звичайно, ні! Ми ніколи не марно виявляємо милосердя до страждаючої, нужденної, наляканої чи загубленої людини.

Одного ранку я сидів на патіо в будинку друга на озері в Кентуккі. Коли я насолоджувався цією миттю, я думав про себе: «Все це так прекрасно: повітря свіже і прозоре. Озеро все ще схоже на дзеркало, звуки птахів схожі на симфонію, дерева зелені й пишні, Навіть сільський будинок із квітами в кожному куточку, внутрішній дворик – це все красиво і приємно. Навіть крісло-гойдалка, в якому я сиджу, є зручним. Все в житті добре».

Потім ця маленька хвора собака, схожа на пуделя, підходить і стає переді мною. «Я знаю, чого він хоче – ласки. Він хоче, щоб його гладили і торкалися. Він дуже хоче сидіти в мене на колінах, але йому 13 років, він каліка, він сліпий і глухий, хворий, і від нього пахне розігрітою смертю. Він пахне Я не хочу, щоб він навіть торкався мене до штанів. Це маленьке старе смердюче цуценя було вбитим на дорозі й просто чекало, щоб лягти посеред дороги.

Ісус піклується про вбивство людей на дорогах. Не опосуми вирівнялися на шосе з колом канюків навколо нього, що копалися в бенкеті перед ними. Навіть олень, який міг би бути у вашій морозильній камері, розрізаний і загорнутий у вощений папір для майбутніх страв, якби до нього першою не приїхала машина. Світ сповнений старих, хворих, самотніх, залежних, розлучених, пригнічених, грішників, брудних людей, і ми можемо подумати - не чіпай мене. Я не хочу тримати тебе на колінах. Вони вбиті на дорозі - розплющені на дорозі життя, але м'яз, який ми називаємо серцем, продовжує битися. Йому важливо, коли люди лягають спати ввечері з бурчанням від голоду в животі та сухими й пересохлими від спраги губами; коли люди сплять під мостами і залишаються поза домом і суспільством; коли вони тремтять на холоді довгими зимовими ночами або лежать від болю на лікарняних ліжках або сидять, дивлячись на стіни тюремної камери.

Для Ісуса важливо, коли люди самотні, коли на зібрання приходять бідні, брудні жебраки, коли діти мають психічні розлади, а коли підлітки, якими керують гормони, сильно зіпсувалися. Це може бути Марія Магдалина, або прокажений, або митар Закхей, або жінка з крововиливом, або божевільний чоловік із Гадаринів. Це стосується не лише Ісуса. Це про вас і мене. Я не гладив того собаку, але нехай Бог допоможе мені, якщо я відмовлюся взяти на руки людей, які вбивають дорогу, і поводитися з ними з добротою та любов'ю. Ісус закликає нас простягнути руку, щоб торкнутися найменших, загублених і самотніх.

Прийміть рішення зараз, що ви зупинитесь і допоможете нужденним, незнайомцям, відкинутим і самотнім; що ти позичиш тому, хто не може тобі повернути, пробачиш тому, хто тебе образив, і даси ще один шанс тому, хто не вдався, ставишся з добротою і любов'ю до відступника, слабкого, бездіяльного, повільного брата; що переможених і невігласів не розчавиш; не прибавати до стіни брата, який піддався спокусі; що ви зробите щось, щоб полегшити страждання бездомних і покинутих, і дивитися на кожну людину так, ніби це Ісус, який потребує вашої допомоги.

САМОПЕРЕВІРКА:

Дайте відповіді на ці запитання, щоб виміряти свій власний рівень милосердя:

1. Чи запрошуєте ви до себе додому людей, які не можуть відповісти вам послугою?
2. Чи відкладаєте ви щотижня трохи грошей на допомогу бідним?
3. Чи важко вам пробачити того, хто зробив вам біль?

4. Чи розмовляли ви цього тижня з невіруючою людиною так, щоб вона могла повернути її до Господа?
5. Чи відчуваєте ви вдячність за все, що Господь зробив для вас?
6. Ви відвідуєте хворих вдома чи в лікарні?
7. Чи дали б ви ще один шанс людині, яка вас пограбувала?
8. Чи здатні ви забути те, що вам заподіяли люди?
9. Чи уникаєте ви спілкування з бідними людьми?
10. Ти вже отримав милість Божу?

ЧАСТИНА 6

ІСУС: ЧИСТИЙ (Матвія 5:8)

ЧИСТОТА: ЩО ЦЕ?

Багато людей мають неправильне уявлення про те, що означає бути віруючим. Один із таких запитав, чи він віруючий, відповів: «Так, я віруючий, тому що я не п'ю, не курю, не танцюю і не граю в азартні ігри». Для нього мав значення список заборон, але закон Христа завжди наголошував більше на тому, що ти робиш і яким ти є всередині, ніж на тому, чого ти не робиш. Ваша поведінка має бути і буде простим відображенням того, що існує у вашому серці. Про важливість особистих, внутрішніх якостей свідчить такий поширений вислів:

«Садіть думки, і ви пожнете свої дії.

Висаджуйте дії, і ви пожнете свої звички.

Висаджуйте звички, і ви пожнете свій характер.

Посадіть характер, і ви пожнете свою долю».

Дійсно, все починається з думок. «Бо яка людина в серці своїй, така вона». (Приповісті 23:7). Вчинки - це не найголовніше. Звичайно, ваші дії важливі, але факт полягає в тому, що «Добра людина з доброї скарбниці свого серця виносить добро, а зла людина з лихого скарбниці свого серця виносить зло. Бо з надлишку серце його уста говорять» (Лк. 6:45). Головним акцентом духовного розвитку завжди має бути внутрішня особистість; тобто серце.

Блаженні чисті серцем, бо вони побачать Бога". Монета чистоти, про яку говорив Ісус у Матвія 5:8, має дві сторони: моральність і щирість. Слово, перекладене тут як "чистий", є грецьким словом *katharos*, яке означає як чистий, чистий, незабруднений, щирий, справедливий і порожній від зла Ісус сказав у Матвія 15:19, що «...із серця виходять злі думки, убивства, перелюби, розпуста, крадіжки, лжесвідчення, блюзнірства. Це те, що оскверняє людину».

Нечистота — це дивитися на жінку з недозволеними бажаннями (Матвія 5:28), а чистота — навпаки.

Чистота передбачає щирість мотивів. Навіть слово «щирий» походить від латинських слів, що означає «без воску». Мається на увазі давній звичай приховувати недоліки витвору мистецтва воском, намагаючись обдурити покупця. Добрийчастина була без воску; тобто щирий, тобто на 100% або без забруднення. Подібно до чистого меду чи чистого молока, у пляшці є те, що написано на етикетці. Ісус так відповів лицемірам, тому що вони були «подібні до побілених гробів, які зовні виглядають гарними, а всередині повні кісток мертвих і всякої нечистоти». і «зовні люди виглядають праведними, а всередині [були] повні лицемірства та беззаконня» (Матвія 23:27). «Господь дивиться не так, як бачить людина, бо людина дивиться на обличчя, а Господь дивиться на серце». (1 Самуїла 16:7). Чоловіка визначають не зріст, мускуліста сила, талант, харизма чи одяг. Це серце. Чи можемо ми бути чистими серцем?

ІСУС Є НАШИМ ПРИКЛАДОМ ЧИСТОТИ

Досконале і чисте життя Христа було живим доказом того, що ми також можемо бути чистими. Він жив у плоті, але не піддавався нечистим бажанням плоті. Він ніколи не грішив. Він ніколи не дивився на жінку з нечистими намірами. Він ніколи не діяв фальшиво.

З тих, хто слідував за ним, ніхто ніколи не сумнівався в його поведінці. Його вороги звинуватили його в богохульстві, оскільки він стверджував, що він і Батько були одним цілим. Його вороги завжди намагалися спіймати його на якомусь протиріччі, але вони ніколи не робили цього. Жодного разу! У нього було життя, повне страждань і спокус, але він ніколи не зазнав невдачі. Він міг сказати: «Я світло для світу. Хто йде за мною, не буде ходити в темряві» (Івана 8:12). Він запитав: «Хто з вас звинувачує мене в гріху?» (Івана 8:46), а відповіддю було лише мовчання. Коли один із обраних ним апостолів узяв гроші, щоб зрадити Ісуса, єдиною корисною інформацією, яку він міг надати ворогам Ісуса, було місце, куди він піде молитися. Ісус був саме тим, ким він виглядав і ким виявляв себе.

У Христа не було прихованих чи егоїстичних мотивів. Він не використовував лестоці, щоб завоювати послідовників або полегшити свою місію. Його щирість коштувала йому дорого, але фарисеям він говорив правду, навіть коли вона їм не подобалася. Пилату, який мав владу вбити його чи звільнити, він зізнався, що він цар і має всю владу. Він справді привертав увагу, але він допомагав людям через співчуття до них. Фарисеї давали бідному чоловікові монету, але тільки після того, як вони самі пробивали свій ріг, щоб привернути

увагу всіх. Ісус зцілював хворих і воскрешав мертвих і наказував їм нікому не розповідати про це. Яка різниця! Ісус дав нам досконалий приклад щирості, чистоти, святості та смирення. «Серце чисте створи в мені, Боже!» (Псалом 50:10). І можемо додати: «Нехай життя Христа буде і моїм життям!»

ПЕРСОНАЛЬНА ЗАЯВКА

Це вчення Ісуса говорить нам, що ми повинні мати чисті мотиви для всього, що ми робимо. Якщо ми робимо щось добре, але в наших серцях, ми робимо це тому, що ми хочемо похвали від людей, ми будемо схожі на фарисеїв часів Ісуса. Вони подавали милостиню бідним, довго молилися і навіть постили, але робили все це для того, щоб їх бачили люди. Павло писав у 1 Коринтян 13 про тих, хто продавав своє майно, щоб роздати бідним, і навіть віддавав свої тіла на спалення, але через відсутність правильного мотиву (любові) це нічого не вартувало. Будьмо обережні, щоб чинити добрі справи, але мотивовані любов'ю до Бога та інших.

Ми також повинні пам'ятати, що як християни ми є світлом світу. Єдиний шанс, який має світ вибратися з моральної канави, в якій він живе, це для християн показати кращий шлях. Якщо між світом і нами немає різниці, то це означає, що ми є частиною світу. Якщо ми читаємо ті самі книги та журнали, дивимося ті самі фільми, носимо той самий одяг, розповідаємо ті самі анекдоти та беремо участь у тих самих розвагах, що й люди, які ходять у темряві, ми не чисті в очах Бога.

Хорошим емпіричним правилом, яке завжди допомагає нам приймати правильні рішення, є запитання: «Що зробив би Ісус на моєму місці?» Існує подібне запитання, яке ми можемо поставити, щоб допомогти нам залишатися чистими серцем: «Чи було б мені соромно, щоб Ісус знав мої вчинки, думки та мотиви?» Звичайно, Ісус уже знає наші думки та мотиви. Нам просто потрібно пам'ятати, що він це робить, і нам потрібно прагнути догоджати йому. «Немає створіння, схованого від Його очей, але все наге й відкрите перед очами Того, Кому ми повинні дати звіт» (Євр. 4:13). Блаженні чисті серцем, бо вони побачать Бога.

Головне, що заважає нам мати чисте серце, це гріх, а саме прихований гріх (Псалом 32:3). Ми повинні чесно зіткнутися з гріхом і усунути його з нашого життя. Дуже багато людей, боячись реакції інших, відмовляються визнати, що в їхніх серцях є гріх, тому проводять своє життя, борючись і прикидаючись тим, ким вони не є. Ми цінуємо чисту воду, чисте молоко чи чистий мед. Вони на 100% є тими, якими видаються і якими заявляють. Те саме стосується чистого серця. Можливо, ми зіткнулися з Богом, який досліджує наші серця і знає, що всередині, але що змушує нас так боятися бути абсолютно прозорими для оточуючих? Чи це страх, що якби інші дійсно знали нас такими, якими ми є, вони б насміхалися, зневажали, зневажали та відкидали нас? Це ті самі страхи, які породили фарисейські, лицемірні серця за днів Ісуса. Чи не прагнете ви інколи бути настільки чистими всередині, щоб вам не було соромно за всіх знати вас такими, якими ви є насправді? Яке це було б полегшення! «Серце

чисте створи в мені, о Боже. Нехай я буду подібним до Тебе в усіх моїх дорогах». (Псалом 51:10)

САМОПЕРЕВІРКА:

Щоб визначити свій власний рівень чистоти, дайте відповіді на ці запитання:

1. Що ви думаєте про людину, яка має чисте серце?
2. Чи було б вам соромно, щоб ваші друзі знали ваші думки?
3. Чи ти ходиш у світлі Божому?
4. Чи соромно б вам, щоб брати знали книги, які ви читаєте, або фільми, які ви дивитесь?
5. Вам подобаються непристойні або непристойні жарти?
6. Чи вважаєте Ви себе щирою людиною?
7. Чи можете ви сказати, що ненавидите зло?
8. Ви брешете людям, щоб не образити їх?
9. Як ви вважаєте, чи правильно одягатися чуттєво, щоб люди приваблювали ваше тіло?
10. Чи робите ви добрі справи, щоб вас побачили інші?

РОЗДІЛ 7

ІСУС: МИРОТВОРЕЦЬ (Матвія 5:9)

МИРОТВОРЕЦЬ: ЩО ЦЕ?

Велика срібна зірка багато років прикрашала верхівку церкви Різдва Христового у Віфлеємі. Одного разу, ще в 1800-х роках, римо-католицька церква, яка ділила частину будівлі з грецькою православною церквою, вирішила зняти срібну зірку та замінити її своєю зіркою. Але Грецька Православна Церква відмовила їм. Грецьку православну церкву підтримувала Росія, а Франція підтримувала Римо-католицьку церкву, але насправді Палестиною в той час панувала Туреччина. Коли Туреччина стала на бік Римсько-католицької церкви, Росія оголосила війну Туреччині. Негайно Франція та Англія об'єдналися з Туреччиною та розпочали те, що історія називає Кримською війною. Вона тривала понад три роки, з 1853 по 1856 рік. Наприкінці тієї війни зійшла зірка.

Чи не дивно, що в самому місці народження Князя миру майже завжди були конфлікти та війни? Коли телекамери переносять нас у Віфлеєм майже будь-якої різдвяної пори, ми

побачимо озброєних солдатів, які спостерігають за натовпами, які збираються, щоб поклонитися Князю миру.

Підраховано, що за всю історію людства менше восьми відсотків зареєстрованої історії можна описати як часи миру. За останні 32 століття було менше 300 років миру. Історики кажуть, що за останні 300 років тільки в Європі було 286 війн.

У 20 столітті в Східній Європі впала залізна завіса. Протягом багатьох років вони жили в мирі між собою. Однак, тепер звільнені від панування советів, різні етнічні групи повернулися до старої озлобленості та ненависті, і взаємні вбивства почалися знову. Правда полягає в тому, що люди самі по собі погано ладнають один з одним. У наших судах повно тих, хто не може порозумітися, тому вони йдуть до суду, щоб знайти когось, хто б вирішив суперечки між ними. Ми боремося і сваримося. Ми критикуємо один одного. Ми рвемо один одного. Поодинокі нам важко жити в злагоді та мирі один з одним.

Епіктет, філософ першого століття, писав, посилаючись на Pax Romana — римський мир, який існував у цивілізованому світі на той час і яким хвалився Цезар, — «хоча імператор може давати мир від війни на суші та на морі, він не може дати спокою від пристрасті, горя і заздрості. Він не може дати спокою серця, якого людина прагне більше, ніж навіть зовнішнього миру».

Для більшості людей мир — це просто «відсутність чвар». Якщо немає воєн, ми кажемо, що у світі панує мир; або якщо ми не воюємо з нашими сусідами, у нас є сусідський мир. Але мир у Писаннях — це набагато більше, ніж це. У Старому Заповіті мир — це шалом, що означає «цілісність, завершеність, гармонія життя». У Новому Заповіті грецьке слово «мир» — eirene, що означає «внутрішнє благополуччя». Зібравши їх разом, мир можна визначити як «внутрішній спокій, навіть посеред зовнішнього безладу чи лиха». Насолоджуватися миром означає бути в гармонії з Богом, собою та іншими.

Важливо знати, що мир у Біблії містить ідею примирення. Це не просто оголошення про припинення вогню, а об'єднання армій. Це не просто не сваритися на очах у дітей, а почати любити одне одного. Це не просто зачинити двері, щоб заглушити вуличний шум, а знайти внутрішній спокій у своєму дусі, який залишається, хоча його оточує сум'яття. Справжній мир приходить, коли дружба відновлюється між вами та Богом, іншими та вами самими.

Справжній мир є лише тоді, коли любов приходить на зміну ненависті. Миротворець — це той, хто працює, щоб замінити ненависть і чвари любов'ю та єдністю.

ІСУС — НАШ ПРИКЛАД МИРОТВОРЦЯ

Щоденні заголовки майже будь-якої газети розповідають про війни, злочинність, насильство та ненависть. Серед такої плутанини та боротьби чи може бути тут, на землі, місце тихого відпочинку, миру та спокою, безпеки, справжній рай? Таке місце дійсно існує і, що ще краще, доступне для всіх. Це місце в Христі, і тим, хто створив цей мир, є сам Ісус.

Насправді Ісус є нашим миром. У цей суперечливий, охоплений війною світ Бог послав Свого особистого, видимого представника «миру на землі, доброї волі в людях».

Ісаїя пророкував про Ісуса: «Бо Дитя народилося нам, Син даний нам, і влада на раменах Його, і назвуть Йому ім'я: Дивний, Порадник, Бог сильний, Отець вічності, Князь миру. Зростанню Його правління та миру не буде кінця, На троні Давида та над Його царством, Щоб упорядкувати Його та встановити це з правосуддям і справедливістю З того часу й назавжди. Ревність Господа Саваота зробить це». (Ісаї 9:6, 7)

Це допомагає нам зрозуміти грандіозний план Бога щодо встановлення миру між людьми тут, на землі. Божий план називали «таємницею» і «вічним призначенням Бога». Це не що інше, як об'єднання всіх людей у царство миру, любові та праведності через Ісуса Христа, Царя. Ісаїя 11:1-10 описує це царство за 650 років до його заснування. Він використав символічні терміни: «...Також вовк буде жити з ягням... корова та ведмідь будуть пастися, їхні пташенята будуть лежати разом... Вони не будуть чинити шкоди та шкоди на всій святій Моїй горі, бо земля буде повна пізнання Господа, як води покривають море «Ті, хто за своєю природою колись вбиватимуть і пожирають один одного, перетворюються на нешкідливих, люблячих істот. Чи бачите ви, наскільки справжній мир можливий лише тоді, коли люди пізнають Господа? Ось тут і з'являється «Ісус, Князь миру». Ось чому нам так важливо знати Христа та Його життя.

Ефесянам 2:11-16 показує, що Ісус є великим миротворцем. Прочитайте цей уривок і подивіться, як він знищив ворожнечу, яка розділяла євреїв і язичників в одне тіло. Вплив Ісуса на цих природних ворогів був фантастичним. Людирізних культур, мов, рас, релігій, звичаїв тощо, які мали багатовікову історію, сповнену війн за війнами – Ісус зробив так, щоб вони стали улюбленими братами. Знаряддям, яким він користувався для укладення миру, був Голгофський хрест. У видінні Ісус іде через пустелю. Перед Ним усе мертве й коричневе. Але далі Він іде і де б не проходив, залишає любов, мир і злагоду. Пустеля оживає і перетворюється на прекрасний пишний сад: співають птахи, розквітають квіти, тече вода та зелені пасовища. Насправді це саме те, що зробив Ісус, але в духовному плані.

Ісус обійняв найгіршого грішника, торкнувся наймерзеннішого прокаженого, очистив найогиднішу повію, взяв усіх типів людей і об'єднав їх в одну прекрасну Божу родину. Він заплатив високу ціну, але вважав свою місію миротворця пріоритетом у своєму житті.

ПЕРСОНАЛЬНА ЗАЯВКА

Робота миротворця полягає в тому, щоб примирити людей з Богом, з іншими людьми та з самими собою. Коли Ісус сказав ці слова, світ розділився. Одна раса ненавиділа інші раси, одна нація ненавиділа інші нації, а люди однієї релігії ненавиділи інші релігії. Прикладом цього є почуття між євреями та язичниками. Єврей дякував Богові за те, що він не язичник,

раб чи жінка. Він зневажав напівкровних самаритян, аж до того, що ходив багато миль убік, щоб уникнути контакту.

Сьогодні це білі та чорні, багаті та бідні, освічені та неписьменні, північ та південь, соціалісти та капіталісти, ліберали та консерватори, іслам та євреї. Природа людини не змінилася. Християни повинні бути знаряддям миру, служачи Божому плану щодо встановлення миру між людьми всіх груп. На жаль, деякі з тих, хто називає себе християнами, замість того, щоб миритися, часто сіють розбрат і розділення. Нам усім має бути соромно за цю ситуацію, яка так суперечить зростанню Христового царства. Давайте присвяtimo своє життя миротворчості. Таким чином ми будемо дітьми Божими.

Тієї ночі, коли він був зраджений Юдою, коли Ісус молився Отцю за Своїх учнів, він просив: «Щоб усі були одно, як Ти, Отче, в Мені, а Я в Тобі, щоб і вони були одно. в Нас, щоб увірував світ, що Ти послав Мене» (Івана 17:21). Однак сьогодні, коли невіруючі спостерігають безліч різних деномінацій, кожна з яких стверджує, що слідує за Ісусом, не дивно, що багато хто не дбає про те, щоб слухати їхнє послання. Ця сумна ситуація навіть дійшла до абсурдної крайності в історії «християн», які вбивали «християн». Досить цього! Миротворець бореться, захищає та підтримує мир, а не розкол. Послідовникам Христа було дано завдання творити мир; тобто залучення людей до примирення один з одним. «Усе ж від Бога, Який примирив нас із Собою через Ісуса Христа і дав нам служіння примирення, тобто Бог у Христі примирив із Собою світ, не зараховуючи їм їхніх провин, і вчинив А тепер ми послі від Христа, якби Бог благав через нас: ми благаємо вас від імені Христа, примиріться з Богом, бо Він зробив для нас Того, Хто не знав гріха. щоб ми стали Божою праведністю в Ньому» (2 Коринтян 5:18-20).

Бути миротворцем означає євангелізувати, проповідувати добру новину про Божу любов і прощення гріхів через жертву Ісуса Христа. Розв'язанням сімейних чвар, расових ворожнень і громадянських конфліктів є євангелія. Двоє людей вступають у спілкування з Богом лише тоді, коли вони перебувають у спілкуванні один з одним. Мир не приходить через політичну партію, економічну систему, національний прапор чи Організацію Об'єднаних Націй. Ісус є Тим, Хто приносить мир (Івана 14:27). Наше завдання — поширювати мир, який дає Ісус. Це робота для всіх нас.

Подібно до того, як Ісус присвятив своє власне життя миротворчості, ми повинні присвятити своє життя принесенню миру у світ, але миру справжнього і вічного, людей, примирених з Богом через Ісуса Христа.

САМОПЕРЕВІРКА:

Дайте відповіді на ці запитання, щоб визначити свій власний рівень миротворчості:

1. Чи ви в мирі з Богом?
2. Ви в мирі з собою?
3. Чи живете ви в мирі з сусідом?
4. Чи берете ви участь у релігійному поділі — деномінації чи пропагуєте її?

5. Чи ділилися ви євангелією з кимось останнім часом?
6. Вам подобається бачити, як люди б'ються?
7. Коли хтось сердиться на вас, ви говорите з ними, щоб спробувати вирішити проблему?
8. Коли ви намагаєтеся допомогти людям, які сваряться, чи згадуєте ви їм про Христа?
9. Чи проявляєте ви ініціативу у вирішенні проблем?
10. Чи допомагали ви коли-небудь комусь знайти мир, доступний у Христі?

РОЗДІЛ 8

ІСУС: ВІРНІ (Матвія 5:10)

ВІРНІСТЬ: ЩО ЦЕ?

Справжній характер людини найбільш чітко виявляється, коли вона відчуває тиск життя. Коли все приємно і легко, без роздратування, образ і образ, неважко бути добрим і добрим, терплячим і приязним. Але посеред переслідувань, болю, хвороб, критики та неприйняття справжнє обличчя людини виходить на поверхню. Саме в ці моменти одні здаються світлом у темряві, а інші просто зливаються з цією темрявою. Саме в такі моменти одні здаються, а інші продовжують.

Якщо ви залишите все, щоб наслідувати Ісуса, лише намагаєтесь допомагати іншим і повністю присвячуєте себе Богові, але потім зазнаєте великої втрати, у вас може виникнути спокуса подумати: «Яка користь від служіння Богові? Чи варто намагатися бути хороша людина?» або «Мoje життя було кращим до того, як я віддав його Богові». Але чого не вистачає, якщо ви піддаєтесь таким думкам? Це просто ось що: вам бракує віри або довіри до Бога та Його обіцянок. Правда полягає в тому, що Бог ніколи не обіцяв нам Навпаки, Він лише пообіцяв, що Він завжди буде з нами, щоб дати нам силу, і що, якщо ми залишимося вірними до смерті, ми отримаємо нагороду, яка перевищує наші найсміливіші мрії. Якістю, якою ми повинні володіти в нашому житті, є вірність Богові, Христу та нашим власним переконанням.

"Блаженні переслідувані за правду, бо їхнє Царство Небесне. Блаженні ви, коли вас будуть ганьбити та переслідувати, і всяке лихе на вас неправдиво будуть говорити за Мене. Радійте та веселіться, бо Велика твоя нагорода на небі, бо так гнали пророків, що були перед тобою» (Матвія 5:10). Якістю життя, яку ми бачимо тут, коли людина реагує на переслідування з радістю, є вірність або віра в обітницю Бога.

ІСУС Є НАШИМ ПРИКЛАДОМ ВІРНОСТІ

Ісус Христос є нашим найкращим прикладом вірності. Сатана кинув в Ісуса свої найпалкіші стріли. Вороги намагалися його вбити. Релігійні лідери неправдиво звинуватили його. Його власні люди відкинули його. Він навіть міг сказати, що «лисиці мають нори, і птахи небесні — гнізда, а Син Людський не має, де голови прихилити». Слова Ісаї 53:1-12 описують його страждання: «...Немає такої краси, щоб ми хотіли Його бажати... Його зневажають і

відкидають люди... Його зневажають, і ми не шануємо Його... Він узяв наші печалі і поніс наші печалі... ... уражений, уражений Богом ... уражений ... поранений ... поранений ... відрізаний від землі живих ..."

Подумайте про те, як його катували, зневажали, а потім прибили до хреста, коли ви читаете ці слова з Ісаї 50:6,7: «Я віддав спину Свою тим, що били Мене, і щоки Свої тим, хто виривав бороду; не сховав обличчя Свого від ганьби та плювки, бо Господь Бог допоможе Мені». Чи можете ви зрозуміти, як людину справді можуть зазнати побиття і все ще довіряти Богові? Ісус зробив це. Ми також можемо, завдяки Божій люблячій благодаті, якщо будемо триматися нашої віри.

Ісус не був слабким чи беззахисним. Він показав усім знамення та чудеса, щоб вони могли побачити Його силу. Він прийшов, щоб постраждати замість нас, тож він запропонував свою спину ранцям злих людей і своє обличчя плюванню образ і кулакам жорстокості. Син Божий не соромився приниження. миможна побачити в усьому цьому, як вірність так тісно пов'язана з переслідуваннями. Навіть будучи об'єктом тортур, він був сповнений рішучості виконати свою місію до самого кінця. У всьому Ісус залишався вірним Отцеві, тому Отець сказав про Нього: «Це Син Мій Улюблений, що в Ньому Я вподобав. Його слухайте!» (Матвія 17:5)

Заарештований і підданий тортурам, Ісус не повернувся. Покинутий найближчими друзями, він не повернувся. Чи варто віддати себе Христові? Відповідь - однозначне "Так!" Ми можемо бути слабкими та слабкими, але Ісус вірний тим, хто хоче йти за Ним. Смутки цього життя не зрівнюються з майбутньою славою, яку Бог дасть тим, хто вірний Йому.

ПЕРСОНАЛЬНА ЗАЯВКА

У наш час переслідування можуть прийти до нас у різних формах. Це може бути насильство, соціальне неприйняття, критика, глузування або втрата власності чи засобів до існування. У примітивній церкві це було набагато різкіше. Багато християн втратили все, що мали. Послання до євреїв 10:32-34 є дуже повчальним з цього приводу: «Але пригадайте минулі дні, коли після того, як ви були просвітлені, ви терпіли велику боротьбу зі стражданнями: частково, коли ви були зроблені видовищем і докорами, і стражданнями, а частково в той час як ви стали товаришами тих, з якими так поводитися, бо ви мали співчуття до мене в моїх ланцюгах і з радістю прийняли грабування вашого майна, знаючи, що ви маєте краще і міцне майно для себе на небі ваше довір'я, яке має велику нагороду, щоб ви, виконавши волю Божу, отримали обітницю: «Ще трохи, і прийде Той, Хто має прийти, і не забариться». Тепер праведний житиме вірою; Але ми не з тих, хто повертається до загибелі, а з тих, хто вірує на спасіння душі».

Їх посадили в тюрму. Деякі римські солдати облили дьогтем, прив'язали до стовпів і спалили живцем, щоб освітлювати імператорські сади імператора Нерона. Деяких кидали у великі мішки з отруйними зміями, кидали в лігва левів або розривали навіп кіньми. Тисячі померли, визнаючи "Ісус - мій Господь!" Вони були вірними під час переслідувань.

Коли вас переслідують, є кілька хороших способів реагувати:

1. Іноді добре просто піти. Ісус так і зробив (Матв. 12:14, 15).
2. Завжди доречно робити добро (Дії 5:28, 29, 40-42).
3. Ніколи не шукайте мсти (Римлянам 12:19).
4. Будьте позитивними і робіть добро своїм ворогам (Римлянам 12:20).
5. Продовжуйте йти шляхом праведності, виконуючи Божу волю. «Будьте вірні аж до смерті» (Об'явлення 3:10).
6. Знайте, що Бог винагородить вас (Матвія 5:10-12).

САМОПЕРЕВІРКА:

Щоб визначити свій власний рівень вірності, дайте відповіді на ці запитання:

1. Чи вас коли-небудь переслідували за те, що ви християни, і ви реагували скаргами та наріканням?
2. Чи ви утримуєтеся від того, щоб ділитися Христом з іншими, тому що ви боїтеся, що люди будуть глузувати з вас?
3. Чи молитесь ви за своїх ворогів?
4. Інші сприймають вас як позитивну чи негативну людину, оптиміста чи песиміста?
5. Чи кидаєте ви робити якусь добру справу, коли інші не згодні або не цінують те, що ви робите?
6. Чи бажаєте ви помститися своїм переслідувачам?
7. Чи є ймовірність того, що ваші переслідувачі можуть стати Християни та отримання спасіння роблять вас щасливими?
8. Чи соромишся ти відрізнитися від світу?
9. Ви коли-небудь думали, що Богу байдуже, що ви терпите несправедливість?
10. Чи здатні ви любити людей, які вас не люблять?

ВИСНОВОК

Однією з найглибших істин, відкритих у Біблії, є те, що Ісус із Назарету, народжений 2000 років тому у Віфлеємі, був і є насправді Богом! Коли він народився від діви, і ангел, який оголосив про його зачаття, сказав, що його назвуть Еммануїлом, що означає «з нами Бог». Про його прихід у світ було написано: «Спочатку було Слово, і Слово було в Бога, і Слово

було Бог... І Слово стало тілом, і оселилося між нами, і ми бачили славу Його, славу як Єдинородного від Отця, повного благодаті та правди». (1 Івана 1:1, 14) Коли Пилип запитав його: «Господи, покажи нам Отця», Ісус відповів: «Стільки часу Я з вами, а ти не пізнав Мене, Пилипе? Хто бачив Мене, той бачив Отця». Звичайно, ми визнаємо наш крихкий і скромний стан як людей, але Бог вважав нас такою великою цінністю, що Він відвідав нас! Ти хочеш побачити Бога? Подивіться на Ісуса! Ісус був Богом, який прийшов, щоб бути з нами дуже особистим і втішним способом.

Але Ісус пішов. Чи може бути, що Бог досі з нами? Біблійна відповідь однозначна – Так! Але як так? Це через Його Духа. Послухайте слова Ісуса з Івана 14: «І Я вблагаю Отця, і Він дасть вам іншого Утішителя, щоб перебував з вами повік: Духа правди... ви знаєте Його, бо Він перебуває з вами і буде У тобі." «Як хто любить Мене, той слово Моє збереже; і Отець Мій полюбить його, і Ми прийдемо до нього, і створимо в ньому оселю».

Висновок неминучий. Бог, наш Творець, так багато думав про нас, що прийшов на землю в людській подобі, щоб допомогти нам. Ми назвали його Ісусом із Назарету. Він повернувся на небо після завершення своєї місії тут, але послав Святого Духа, щоб допомогти нам. І тому сьогодні Бог Отець, Син і Святий Дух хочуть зробити свій дім у нас. Вони хочуть особисто оселитися у вас. Вони хочуть, щоб ми брали участь у їхньому житті.

Життя Христа – це життя, яким жив Ісус, і те життя, яким ми також можемо жити з Його допомогою, якщо захочемо. Якщо ми дійсно хочемо жити таким життям, ми повинні дивитися на Нього. Прочитайте Євреїв 12:1-2: «... біжіть з витривалістю в змаганні, яке перед нами, дивлячись на Ісуса, Початка і Виконавця нашої віри, Який... витерпів хрест...» Ісус розпочав духовне життя, яке проходить через нас і він закінчить. Він є нашим Прикладом для наслідування, нашою Силою, коли ми втомлені, нашим Тренером, який підбадьорює нас, і нашим Викупителем, який приймає нас у Свої обійми на фініші.

Подумайте про всіх, хто був проти Нього, і про ціну, яку Він заплатив, щоб виконати волю Свого Батька. Подивіться, як Бог породив велич через хрест, через страждання та через смерть. Коли ви думаєте про свої власні страждання, жорстоке поводження, яке ви зазнали, як вас використовували і жорстоке поводження з вами, і як це жахливо - не дивно, що ви не можете з цим зіткнутися - ... подивіться на хрест і побачите Чоловіка, якого вони роздягли голий і повішений, щоб усі дивилися на нього та сміялися.

Коли ви думаєте про несправедливість у житті, про несправедливість карт, які вам роздали, і вам хочеться заспівати ще одну пісню: «хтось зробив комусь погану пісню»... подивіться на хрест і побачте Того, Кого було бичовано за наші беззаконня.

Коли вас мучить відмова, яку ви знали, біль від того, що ви «не потрібний» або від того, що вашу любов відкинули... подивіться на хрест і побачте любов, що тече від Пораненого, якого зневажали і відкинули.

Коли ти боїшся, коли Бог мовчить, коли життя шльопає тебе, а терни врізаються глибоко, коли ти виклав усе, що міг, але найкращого недостатньо... дивись на хрест!

Коли ваше тіло знищене болем, провина за ваші гріхи завжди перед вами, і ви думаєте, що не можете продовжувати, і хочете кинути справу чи піти на компроміс... подивіться на хрест! Дивіться Ісуса. Він це зробив! Він подолав! Він також може побачити вас наскрізь!

Пам'ятаєте казку про красивого молодого принца, який перетворився на потворну стару жабу? Він назавжди залишиться в такому вигляді, якщо його не поцілує прекрасна принцеса. Він проводив дні в темному ставку, сумний і пригнічений. Яка була надія на свободу? Його великі очі були витріщені, шкіра була шорстка, липка й бородавчата, тіло спазматично здригалось, а рот був завжди мокрий від крапаючої слини. Хто коли-небудь захоче його поцілувати? Звісно, не прекрасна принцеса!

Але одного разу до ставка прийшла принцеса. Вона була сповнена любові та радості, бачачи красу у всьому, що створив Бог. Вона помітила стару жабу, але не знайшла її огидною. Насправді вона підняла його, подивилася в його старі сумні очі й поцілувала його прямо в голову. Миттєво він перетворився на прекрасного принца. Вони покохали один одного, одружилися і жили довго та щасливо. Звичайно, це лише байка, але в реальному житті це історія життя Христа. Перебуваючи на землі, Ісус ходив по всій Юдеї, Самарії та Галілеї, «цілуючи жаб». Він торкнувся. Він навчив. Він вилікувався. Він змінив... загублених людей... як Закхей, збирач податків. Вигнаний з церкви, названий зрадником в окупованій країні, назавжди пов'язаний з іменем «грішник», він був настільки низьким, що заліз на платан, щоб побачити Ісуса, коли він проходив повз. Ісус зупинився біля дерева і запросив себе до дому Закхея на обід, і до кінця дня Ісус перетворив ту маленьку «жабу» на принца.

Знову і знову історія була та сама. Христос прийняв ізгоїв, дав силу слабким, полюбив нелюбих і дав другий шанс невдачам. Насправді я теж був потворною старою жабою, поки Ісус не поцілував мене. Що з вами? Чи хотіли б ви бути перетвореними на образ Христа і жити «життям Христа»? Ось про що всі ці уроки.

У Матвія 5 Ісус дає нам щось схоже на автопортрет. Це риси, якими повинен і міг би володіти кожен християнин: смирення, співчуття, лагідність, праведність, милосердя, миротворчість і вірність. Це не список, де ви можете вибирати відповідно до ваших особистих уподобань чи схильностей. Це не схоже на ресторан-буфет із столом, наповненим різноманітною їжею, і люди обирають лише те, що хочуть: «Дивіться, я хочу бути милосердним, миролюбним і лагідним, але мені не подобається бути скромним, чистим чи праведним. " Це повна картина християнина. Він не каже: «Пол, будь смиренний; Мері, будь чиста; Фред, будь праведною, і Анно, будь вірною». Навпаки, кожен християнин повинен володіти всіма цими якостями, і з вашим дозволом і співпрацею Дух може виробити їх усі у вас.

Подивіться також, що акцент робиться не стільки на тому, що ми робимо, скільки на тому, як ми (наш характер). Це тому, що коли ми всередині правильні люди, ми зрештою будемо робити те, що повинні робити. «Бути» передує «робити».

ТЕПЕР ЗРОБАЙТЕ ЦЮ ВПРАВУ

Запишіть короткий підсумок вашого особистого прогресу в цих сферах вашого християнського життя протягом останніх кількох тижнів:

1. Смиренність
2. Співчуття
3. Лагідність
4. Праведність
5. Милосердя
6. Чистота
7. Миротворчість
8. Вірність

ДОДАТОК 1: ДОМАШНЄ ЗАВДАННЯ

Ось кілька домашніх завдань, які допоможуть вам застосувати на практиці риси, виявлені в житті Ісуса Христа:

1. Сильно обійміть брудну, забиту людину.
2. Зробіть якусь роботу по дому, яку зазвичай не виконуєте.
3. Слухайте розмову дитини протягом 15 хвилин.
4. Складіть список із 10 речей, у яких ви залежите від Бога
5. Наприкінці дня складіть список із 10 речей, які ви зробили неправильно того дня.
6. Сидячи на вулиці вночі, складіть список із 10 речей, про які ви не знаєте.
7. Зробіть добру справу милосердя, ніколи нікому не повідомляючи про це.
8. Зверніться по допомогу до того, хто знає менше, ніж ви.
9. Посміхніться і запитайте: «Як справи?» 10 людям, яких ви не знаєте, і уважно вислухайте їхні відповіді.
10. Запишіть критику, яку ви отримали, не намагаючись захистити себе.
11. Похвалитися перед 5 людьми в очі, не привертаючи до себе уваги.

12. Попросіть колегу чи друга розкритикувати вас якось, але не робіть цього відповісти на критику або спробувати захистити себе, хіба що сказати: «Дякую, друже».
13. Проведіть годину, сидячи у відділенні невідкладної допомоги лікарні, просто спостерігаючи за стражданнями людей.
14. Перегляньте журнали, відео та музичні касети та компакт-диски, які є у вас вдома, і спаліть непристойні.
15. Докоряйте або виправляйте людину, яка, як ви знаєте, робить щось неправильно або несправедливо.
16. Підійдіть до грубого, дратівливого людини і запитайте його, як у нього справи, що йому потрібно і т.д.
17. Складіть список людей, на яких ви злилися, і помоліться за кожного з них по імені.
18. Піти відвідати стару, самотню людину.
19. Запросіть бідну людину до себе додому, щоб пообідати з родиною.
20. Складіть список із 5 якостей Ісуса Христа, яких найбільше бракує у вашому житті.

ДОДАТОК 2: УРИВКИ СВЯТОГО ПИСАННЯ

Псалом 51:17 «Жертви Богові — дух зламаний, серце скрушене й упокорене; ними, Боже, Ти не погордуєш».

Матвій 6:1 «Стережіться, щоб милосердя не чинили перед людьми, щоб вони вас бачили, інакше не матимете нагороди від Отця вашого, що на небі».

Матвій 9:13 Але підіть і навчіться, що означає: Милосердя хочу, а не жертви. Бо Я прийшов кликати не праведників, а грішників до покаяння».

Матвій 9:35 Тоді Ісус ходив по всіх містах і селах, навчаючи в їхніх синагогах, проповідуючи Євангелію Царства та зцілюючи всяку хворобу та всяку недугу в людях. 36 Побачивши ж натовпи, Він змилосердився над ними, бо вони були змучені та розпорошені, як вівці, що не мають пастуха».

Матвій 11:11 «Поправді кажу вам: між народженими жінками не встав більший від Івана Хрестителя, але найменший у Царстві Небесному більший від нього. 12 І від днів Івана Хрестителя аж дотепер. Царство Небесне терпить насильство, і насильники силою здобувають його.

Матвій 12:1«Того часу Ісус проходив полями в суботу. А учні Його зголодніли, почали зривати колоски та їсти. 2 Фарисеї, побачивши це, сказали Йому: «Ось, учні Твої роблять». що не годиться робити в суботу!»

Матвій 12:14Тоді фарисеї вийшли й замишляли проти Нього, як Його погубити. 15 Але Ісус, дізнавшись про це, пішов звідти. І йшов за Ним великий натовп, і Він усіх зцілював».

Матвій 13:1Того ж дня Ісус вийшов із дому й сів біля моря. 2 І зібралось до Нього багато народу, так що Він увійшов у човен і сів; і вся юрба стояла на березі. 3 Тоді Він багато говорив їм у притчах, кажучи: «Ось вийшов сіяч сіяти... 24 Іншу притчу Він подав їм, кажучи: «Царство Небесне подібне до чоловіка, який посіяв добре насіння у своєму полі; 25 Але коли люди спали, прийшов його ворог і посіяв кукіль між пшеницею та й пішов. ... 31 Іншу притчу Він подав їм, кажучи: «Царство Небесне подібне до гірчичного зерна, яке взяв чоловік і посіяв на полі своєму, 32 воно, справді, найменше з усіх зерен, але коли воно виростає, Він більший за траву і стає деревом, так що птахи небесні прилітають і гніздяться на його гілках». 33 Іншу притчу Він сказав їм: «Царство Небесне подібне до закваски, яку жінка взяла й поклала в три міри муки, аж поки все не вкисло». ... 44 Знову Царство Небесне подібне до скарбу, захованого в полі, який людина знайшла й заховала; і з радості з нього йде, продає все, що має, і купує те поле. 45 Знову Царство Небесне є як купець, який шукає прекрасні перлини, який, знайшовши одну дорогоцінну перлину, продав усе, що мав, і купив її. 47 Знову Царство Небесне подібне до невода, що був кинутий у море і зібрав усякого, 48 і коли він наповнився, витягли його на берег. і вони сіли, і зібрали добре в посудини, а погане викинули. ... 51 Ісус сказав їм: «Чи зрозуміли ви все це?» Вони сказали Йому: «Так, Господи». 52 Тоді Він сказав їм: Тому кожен книжник, навчений про Царство Небесне, подібний до господаря, що виносить зі свого скарбу нове й старе.

Матвій 21:1Коли вони наблизилися до Єрусалиму й прийшли до Віффагії, що на Оливній горі, тоді Ісус послав двох учнів, 2 кажучи їм: «Ідіть у село, що навпроти вас, і зараз знайдете прив'язану ослицю та ослия з ними. Розв'яжіть їх і приведіть до Мене. 3 І якщо хтось скаже вам щось, скажіть: «Господь потребує їх», і Він негайно пошле їх. 4 Усе це сталося, щоб справдилось сказане через пророка, який каже: 5 Скажіть дочці Сіону: Ось Цар твій іде до тебе, Покірний, сидить на ослиці, ослияті, ослияті осел».

Від Матвія 21:13 «І Він сказав їм: «Написано: Дім Мій домом молитви назветься», а ви зробили з нього вертеп розбійників».

Луки 2:6«І сталося, коли вони були там, сповнилися дні, щоб вона родила. 7 І вона народила Сина свого первородженого, і сповила Його, і поклала в ясла, бо не було місця для їх у корчмі.

Луки 10:25«І ось один законник устав і випробовував Його, кажучи: «Учителю, що мені робити, щоб успадкувати вічне життя?» 26 Він сказав йому: «Що написано в Законі? Як ти це читаєш?» 27 А він відповів і сказав: «Люби Господа, Бога свого, усім серцем своїм, і всією душею своєю, і всією силою своєю, і всім своїм розумом», і «ближнього свого, як себе.» 28 І

Він сказав йому: Ти правильно відповів; роби це, і будеш жити». 29 Але він, бажаючи виправдатися, сказав Ісусові: «А хто мій ближній?» 30 Тоді Ісус відповів і сказав: «Один чоловік ішов з Єрусалиму до Єрихону і потрапив серед злодіїв, які здерли з нього одяг, поранили його і пішли, залишивши його напівживим. 31 Випадково цією дорогою пройшов якийсь священник. І, побачивши його, пройшов повз. 32 Так само і один Левит, прийшовши на те місце, підійшов і подивився, і пройшов повз. 33 Але один самарянин, подорожуючи, прийшов туди, де був. І, побачивши його, змилосердився. 34 І він підійшов до нього, і перев'язав йому рани, поливаючи олією та вином. і він посадив його на свою власну тварину, привіз до корчми та подбав про нього. 35 Наступного дня, від'їжджаючи, він вийняв два денарії, дав їх господареві та сказав йому: «Потурбуйся про нього; і скільки більше витратиш, коли я прийду знову, я відплачу тобі». 36 Тож хто з цих трьох, на твою думку, був ближнім до того, хто потрапив до розбійників?» 37 А він сказав: «Той, хто виявив йому милосердя». Тоді Ісус сказав йому: «Іди й роби так само».

Луки 19:41 Коли Він наблизився, то побачив місто, і заплакав над ним 42, кажучи: «Якби ти знав, особливо в цей твій день, те, що служить для твого миру! Але тепер це сховане від очей твоїх». 43 Бо прийдуть на вас дні, коли ваші вороги обкладуть вас валом, оточать вас і замкнуть вас з усіх боків, 44 і зрівняють вас із дітьми вашими всередині вас, і не залишать у вас жодного каменя на іншому, бо ти не знав часу свого відвідування».

Луки 22:27 «Бо хто більший: той, хто сидить за столом, чи той, хто прислуговує? Хіба не той, хто сидить за столом? Але я серед вас, як той, хто служить».

Івана 1:1 На початку було Слово, і Слово було в Бога, і Слово було Бог».

Іван 13:5 Після цього Він налив води в умивальницю і почав обмивати ноги учням і витирати їх рушником, яким був підперезаний.

Іван 14:27 Мир залишаю вам, мир Мій даю вам; Я даю вам не так, як дає світ. Нехай не тривожиться серце ваше і не лякається».

Івана 15:1 Я — правдива виноградна лоза, а Отець Мій — виноградар. 2 Кожну галузку в Мене, що плоду не приносить, Він відсікає, а кожну, що плід приносить, Він обрізає, щоб більше плоду приносила. 3 Ви вже чисті через слово, яке Я вам говорив. 4 Перебувайте в Як гілка сама по собі не може приносити плід, якщо вона не перебуває на виноградній лозі, так і ви не можете перебувати в Мені. і Я в ньому приношу багато плоду, бо без Мене ви нічого не можете зробити».

Дії 4:19 «Але Петро та Іван відповіли й сказали їм: «Чи справедливо перед Богом слухати вас більше, ніж Бога, ви розсудіть».

Дії 5:28 Хіба ми не наказували тобі суворо не навчати від цього імені? І ось ви наповнили Єрусалим своєю наукою і хочете навести на нас кров Цього Чоловіка!» 29 Але Петро та інші апостоли відповіли й сказали: «Ми повинні слухатися Бога більше, ніж людей. ... 40 І вони погодилися з ним, і коли вони покликали апостолів і побили їх, вони наказали їм не

говорити в ім'я Ісуса, і відпустили їх. 41 Тож вони відійшли від синагогу, радіючи, що сподобилися зазнати ганьби за ім'я Його. 42 І щодня в храмі та в кожному домі не переставали навчати та проповідувати Ісуса як Христа».

Римлянам 12:16«Будьте єдинодумні один щодо одного. Не думайте про високе, але спілкуйтеся зі скромними. Не будьте мудримися на власні думки».

Римлянам 12:19Любі, не мститесь самі, а краще дайте місце гніву; бо написано: «Мені помста, я відплачу», — говорить Господь. 20 Тому «Якщо твій ворог голодний, нагодуй його; якщо він спраглий, напої його; бо, роблячи це, ти назбираєш йому на голову вугілля».

1 Коринтян 5:1Насправді повідомляється, що серед вас є статевий розпуста, і така статевий розпуста, яка навіть не згадується серед язичників; що чоловік має батькову жінку! 2 І ви загордилися, і не оплакували, щоб той, хто це зробив, був забраний із-поміж вас.

1 Коринтян 13:3І хоч я роздам усе своє майно, щоб нагодувати вбогих, і хоч віддам своє тіло на спалення, але не маю любові, то нічого мені з цього не буде користі. 4 Любов довготерпить і милосердя; любов не заздрить; любов не хизується, не надимається; 5 не знущається, не шукає свого, не піддається гніву, не думає зла».

2 Коринтян 5:10Бо всім нам належить з'явитися перед судом Христовим, щоб кожен отримав те, що втілює у тілі, згідно з тим, що він зробив, чи добре, чи зло».

2 Коринтян 9:7Отож нехай кожен дає так, як забажає в своєму серці, не з жалю чи з потреби; бо Бог любить того, хто з радістю дає. 8 І Бог має силу збагатити вас усякою благодаттю, щоб ви, маючи завжди в усьому достаток, мали достаток на кожне добре діло. 9 Як написано: Він розсіявся, роздав бідним, правда Його навіки. 10 А Той, Хто дає насіння сіяти та хліб на їжу, нехай примножить і примножить насіння, яке ви посіяли, і примножить його. плоди твоєї праведності,

Галатам 5:13Бо вас, браття, покликано до волі; тільки не використовуйте свободу як можливість для тіла, але любов'ю служіть один одному.

Галатам 5:22А плід духа: любов, радість, мир, довготерпіння, доброта, милосердя, вірність, 23 лагідність, здержливість. Проти таких немає закону.

Ефесянам 4:15але, говорячи правду в любові, може зростати в усьому до Того, Хто є Головою; Христос.

Ефесянам 5:21підкоряючись один одному в страху Божому.

Філіппійців 2:3Нехай нічого не робиться через егоїстичні амбіції чи зарозумілість, але в смиренності нехай кожен поважає інших вищими за себе.

Філіппійців 2:5Нехай буде в вас така думка, як і в Христі Ісусі, 6 Який, будучи в образі Божому, не вважав за грабіж бути рівним Богові, 7 але знеславив Себе, прийнявши вигляд раба, і прийшовши в подобу людей. 8 І, виявившись на вигляд людиною, Він упокорив Себе і став слухняним аж до смерті, смерті хресної.

Колосян 1:16Бо Ним створено все, що на небі і що на землі, видиме й невидиме, чи престоли, чи панування, чи начальства, чи влади. Все було створено через Нього і для Нього. 17 І Він перед усім, і все в Ньому стоїть.

Колосянам 3:13терплячи один одного і прощаючи один одному, якщо хто має на кого скаргу; як Христос простив вам, так чиніть і ви.

2 Тимофія 3:16Усе Писання надхнене Богом і корисне для науки, для докору, для виправлення, для навчання в праведності, 17 щоб Божа людина була досконала, до всякого доброго діла готова».

Тита 3:1Нагадуй їм, щоб корилися правителям і владі, щоб корилися, щоб були готові до всякого доброго діла, 2 щоб нікого не лихословили, щоб були миролюбні, лагідні, виявляючи всю покору до всіх людей».

НЕМАЄ питань

Міжнародний інститут пізнання Біблії

Рендольф Данн, президент - Роберто Сантьяго, декан

thebiblewayonline.com

Курс 1 - Боже послання Як все тут потрапило? Людина, яка була Богом Христос - Божа Тайна Міфи про Бога Від життя до смерті - смертна людина Запланований викуп Послання Євангелія Курс 2 – Слухняність Христу Час до Христа Час Христа на Землі Час після Христа Кінець часу на Землі Час вирішувати Від смерті через хрест до життя Міфи про прощення Хрещення у Христа Курс 3 - Нове життя у Христі Королівство нерукотворне Слуги в королівстві Перші принципи Христа Вдови та інші потребуючі Духовне молоко Життя звільнене Міф про нещастя Послання з послань Поклоняйтеся Богу в душі та правді Дослідження для знавців Біблії Окреслена Біблія Узагальнена Біблія Типи і метафори	Курс 4 - Зростання у Христі Ісус з Назарету Життя Христа Об'єднані у Христі Міфи про біль Тіло, душа, дух – куди вони йдуть, коли ти помреш? Шлюб і розлучення Божа субота Створення до створення книги Буття Євреям Курс 5 – Дозрівання у Христі Уроки з хреста Божий процес відбудови Найкращі запитання, які коли-небудь ставили Життя Один для одного у Христі Жити максимально Обіцяє тепер і назавжди Справжні чоловіки — благочестиві чоловіки Чудові слова життя Курс 6 - Стати знавцем Біблії Тіні, типи та пророцтва Святий Дух Даніель Одкровення Ісуса Христа Мовчання Святого Письма Навчання та практики від 100 до 1500 рр. н.е Реформувати або відновити Складання та переклад Біблії Сучасні церковні практики— Святе Письмо чи Переказ? Генеалогія Ісуса - схема
---	---

Міжнародний інститут знання Біблії має посилання на інші мови на thebiblewayonline.com.